

Les Lletres i les Arts

Amb motiu d'un aniversari

Menéndez Pelayo i la cultura catalana

Espanya, com cada any en escau-
re's l'aniversari de la mort del savi,
ha dedicat un record homentatge a la
figura prestigiosa de Menéndez i Pe-
layo. La seva personalitat crítica-li-
terària ha estat, però, comentada en
el caire exclusivament castellà. Els
discursos dels apologistes han fet re-
ferència als seus estudis sobre lite-
ratura castellana: Ansaldo, Sáinz Ro-
dríguez, Araujo Costa, Blanca de los
Ríos i José María Pemán dissertaren
sobre les idees, ànsies i ambicions de
l'autor de la "Historia de los Hete-
rodoxos Españoles"; cap no asse-
nyala, no obstant, un aspecte impor-
tantíssim de la seva complexa per-
sonalitat: l'amor a la nostra llengua
i l'atenció fidel al moviment de la
nostra Renaixença. Admirador entu-
siasta i fervorós de la cultura llatina
amb totes les seves derivacions, ani-
mat d'un esperit castellanista, el qual,
com ha assenyalat Rubió i Lluch, no
li privà de sentir una generosa sim-
patia per les terres que no tenen l'à-
nima castellana. Menéndez i Pelayo
emboïllat, en aquell moment, la més
pura intel·ligència castellana amb cor-
dial confraternitat amb les nostres
manifestacions nacionals d'independ-
ència literària. La formació de Me-
néndez i Pelayo en els seus aspectes
d'orientació, filosòfica, poètica i crí-
tica, cal cercar-la a Catalunya. El
mateix confessava, en el discurs de
gràcies dels Jocs Florals de Barce-
lona de l'any 1888, aquest fet. Deia:
"No sols perquè coneixia amb mon
afecte de germanor i raça tota la
gent ibèrica en ambdós mons espar-
gida, sinó perquè essent jo castellà
una llengua nadiua, degut a Catalunya
una part molt considerable de ma edu-
cació literària, i català jo lo més
savi i el millor de nos mestres, i tot
això em lliga estretament a Catalu-
nya, tenint alguna cosa de pietat filial
aquest meu afecte".

Els estudis de Menéndez i Pelayo
sobre literatura catalana han de me-
ritar, sempre l'agraïment de nos-
altres. Rubió i Lluch, que fou el
seu primer amic i confident, en uns
articles publicats al "Diario de Barce-
lona" l'any 1881 sota l'epígraf "Me-
néndez i Pelayo catalanista", apunta
ja el deute que Catalunya té amb el
gran escriptor: més tard, a "La Cata-
luña", s'enorgullia patriòticament
de la part considerable de glòria que
ens corresponia, per haver Menéndez
i Pelayo ennobilitat la seva poderosa
intel·ligència amb els estudis de la
nostra literatura. Era també a Barce-
lona, des de la tribuna de l'Ateneu
Barcelonès, on llegia el seu primer
assaig de crítica literària, "Cervantes
considerado como poeta", manifesta-
ció eloqüent de les grans possibilitats
del jove estudiant. Els records
dels dos anys passats a Catalunya mai
més no s'esborraren: l'admiració pel
seu mestre, Milà i Fontanals, mai no
minvà ni res no l'enterbolí. En es-
criure la més important de les seves
obres, "Historia de las ideas estéticas
en España", l'homenatjà amb
aquelles paraules solennes de Dant a
Virgili: "Tu duca, tu signore, tu
maestro". L'admiració que Menéndez
i Pelayo sentia per Milà i Fontanals
era un aiguavereig d'amor filial i de
respecte de deixeble: els elogis que
sempre tribuà al seu mestre són una
prova del seu profund que la seva
ensenyança deixà en l'ànima del crí-
tic castellà. En la "Semblanza liti-
eraria" de Milà, en estudiar la per-
sonalitat de l'autor del "Romancero
Catalán", analitza l'estat de la nostra
llengua en el moment més abjecte de
màxima desnaturalització, quan l'i-
dioma català, si bé no havia arribat
a la trista condició dels dialectes del
Midi de França, no era conreat amb
la noblesa que la seva història re-
queria. Menéndez i Pelayo afirma en
aquest admirable treball que Catalu-
nya, en portar la davantera de la ci-
vilització ibèrica, digué, en moltes
coses, la primera paraula. Filòsofs,
comunistes, poetes van ésser els pri-
mers de sentir una ànima nova d'in-
corporació europea. "Palabra de sen-
tido—diu el crític—hondamente catal-
lán, aunque la dijese todavía en cat-
ellano". En aquest mateix treball

on afirma que els poetes catalans van
comprendre que ningú no pot agafar
l'essència pura de la poesia sinó amb
la llengua pròpia. En estudiar les pri-
meres manifestacions que culminen
en la restauració dels Jocs Florals,
festa definitiva per a la nostra Renai-
xença, assenyalà amb una precisió
exacta que, de no ésser, Milà i Fon-
tanals en fer tots els possibles, fins
a aconseguir-ho, que els Jocs no fos-
sin bilingües, idea patrocinada per
uns quants restauradors, l'eficàcia del
moviment hauria estat més lenta. Les
pràctiques de versificació i estil s'hau-
rien enmoïllat—diu—la castellana
i el nou centre poètic hauria tingut
la mateixa sort que el de Tolosa, quan
degenerà en una acadèmia de poesia
francesca. L'amor de Menéndez i Pe-
layo fou en detriment de l'estima
i estimà com un fill de Catalunya.
Es constata en els seus assaigs de
crítica i d'història: les figures del
nostre pensament, el tresor de la nos-
tra poesia popular, les ànsies de la
nostra Renaixença van ésser estudiats
per ell amb un entusiasme virtuós
digne del màxim elogi. Moltes vegades
aquest tret de Menéndez i Pe-
layo fou en detriment de l'estima
d'una certa part de la premsa espany-
ola. Quan publicà el seu volum sobre
el poeta Boscà, nova prova de
l'admiració i afecte que sentia per
Catalunya. L'Institut d'Estudis Cata-
lans, per mitjà de la ploma de Mi-
guel dels Sants Oliver, felicita Me-
néndez i Pelayo per la seva obra.
Oliver deia: "Si com llojos de Ca-
taluña nos ha conmovido aquel tra-
bajo por la afectuosa interpretación
de nuestra historia espiritual, nunca
avara de sus secretos para quien ac-
cude a abrirlas con la llave de oro de
la simpatía, no nos ha embelesado
menos, como hombres de estudio, la
magnífica amplitud del cuadro sobre
el que destaca la figura de Boscà y
para el qual ha agotado V. E. con
el definitivo esfuerzo de costumbre,
todas las fuentes de conocimiento y
referencia, todos los precedentes y
desarrollos futuros del tema matriz",
Cataluña, per la ploma de la seva
més alta institució cultural, expressava
el seu agraïment, i Menéndez i Pe-
layo, emocionat i sensible a l'elogi
dels que havien sabut estimar el seu
esforç, escrivia al seu íntim amic Ru-
bio i Lluch aquestes paraules amari-
ques on assenyalava el contrast en-
tre Catalunya i Espanya. Deia: "...con
la absoluta indiferència con que ha
sido recibido en Madrid el libro de
Boscà, del qual creo que un solo pe-
riódico ha dado noticia".

Menéndez i Pelayo, en aquell mo-
ment de lluita per l'hegemonia del cas-
tellà a tota la Península, fou per a
nosaltres un baluard de defensa. La
seua figura prestigiosa, en emparar
l'ús de la llengua catalana, apaivagà
considerablement la passió d'uns
quants imperialistes castellans, els
quals, si bé mai no estimaren aques-
ta noble activitat nostra, almenys la
respectaren; per això, la seva per-
sonalitat—que Espanya, en estudiar-la
en aquestes commemoracions d'ani-
versari, entoca sempre en el caire
exclusivament castellà—per a nos-
altres, ultra l'admiració per a to-
tes les seves múltiples manifestacions,
ens mereix, com a poble, l'agraïment
per haver tastat l'emoçió de la nos-
tra llengua, estimat la nostra tradi-
ció i valorat el nostre tresor espiri-
tual.

J. M. MIQUEL I VERGÉS

Els llibres nous

"Journal"
de François Mauriac

El nom d'aquest llibre té un doble
sentit que pot produir una desil·lusió
ben natural en aquell lector que es-
peri trobar el diari íntim personal de
Mauriac. En comptes d'això (i en un
prefaci ja ho explica francament l'au-
tor) ens trobarem amb un recull d'ar-
ticles periodístics, a través dels quals,

Berenars a fora

Entre les bones provisions per
als berenars de muntanya, les
Galetes Maria Artiach sempre
fan un bon paper. Meneu-ne
i veureu que són diferents de les
altres. Són molt pràctiques per
als excursionistes, perquè ocu-
pen poc lloc, pesen poc i alimen-
ten molt. Són venudes empa-
quetades sempre.

MARIA ARTIACH

PARQUET 300 GRAMS, UNA PESETA
DE 100 GRAMS, 50 CENTIMS

i damunt les planes d'un diari, l'autor
de "Thérèse Desqueroix" ha regis-
trat les vibracions més fines de l'ac-
tualitat i les ha comentades en para-
grafs d'una gran bellesa i d'un sentit
admirable.

L'actualitat de Mauriac, periodista,
no és, però, l'esdeveniment superfi-
cial, l'esclatant ressonant o l'anècdota
política. Moralista cristià, condeixador
dels reptes més pregonos del cor de
l'home, el gran novel·lista sap trobar
en les evocacions d'autors traspassats,
com Vieuchange, els germans Gueirín
i la Comtesa de Noailles, o en les
obres d'escriptors actuals, com el
sempre enigmàtic Gide, el pretext per
a la línia moral i per a la pietat
humanitativa. No per això Mauriac
deixu de cercar el sentit de l'anec-
dota fugissera; les pàgines intenses
que dedica a Violeta Nozières, l'em-
mascaradora, o a Greta Garbo, la
irreal, tenen una intensitat tan novel-
listica, podrien dir, que les dues
heroïnes de l'actualitat assoleixen la
categoria dels grans personatges
apassionats dels llibres inoblidables
de l'autor de "Le Noeud de Vipères".

Rafel TASIS

"Palestina"
de ALI-BEI EL ABBASSI
(Volum XI dels "Viages" d'Ali-Bey,
i 99 de la "Col·lecció Popular Barcino")

El nombre creixent de viatges turís-
tics, o devots, o d'estudi, a Terra Santa
demostra que no minva l'interès que
sempre ha despertat la regió del món
que fou bressol del Cristianisme. La
guerra europea ha dut moltes modifi-
cacions a Palestina. Amb l'acabament
del domini turc i el restabliment de la
llar nacional jueva s'hi han plantejat
problemes nous que han canviat comple-
tament la situació del país sota el man-
dat d'Anglaterra. Tanmateix, les in-
formacions dels viatgers ens parlen so-
vint de detalls, de situacions, de car-
racters que ens tornen als temps en
què el nostre Ali-Bey el Abbasi narrava la
seua famosa visita a Palestina. Tant per
comprovar les semblances com les dife-
rències, a part de l'interès de la nar-
ració mateixa, serà útil a tots els qui
vulguin informar-se sobre la situació
i els monuments de Palestina, de llegir
aquella part dels "Viages" d'Ali-Bey
dedicada a aquesta contrada. La infor-
mació sobre els grans temples musul-
mans i cristians, sobre els grans sepul-
cres que centren la devoció de musul-
lans, cristians i jueus, sobre les poblacions
i els paisatges on va fer-se la història
dita sagrada, és tan amena com com-
pleta; sense faltar-hi una aparició molt
científicament comentada, d'un estel
revellat com el que va guiar tres reis
màgics al punt de començar la nos-
tra era.

GER

**ENVIEU LES NOTES
EN CATALA,**

Les Exposicions

SALA PARÉS

Aquesta quinzena totes les sales de
la casa han estat destinades a l'ex-
posició-homenatge a l'escriptor Josep
Llimona, mort darrerament. Ja ben
poc que la crítica barcelonina con-
tenta profusament l'obra i la signifi-
cació personal del gloriós artista, que
tant havia contribuït a l'espaldar de
l'art a Catalunya, com a creador
d'imatges inoblidables, com a orga-
nitzador i ordenador dels valors plàs-
tics de la nostra terra de la presiden-
cia de la Junta de Museus estant. La
intervenció de Josep Llimona en la
creació del nostre museu municipal
ha estat decisiva; el seu entusiasme,
la seva tenacitat i la seva intel·ligèn-
cia estigueren sempre al servei de la
magnífica obra del Museu de Barce-
lona. Si no hagués tingut altre
merit, aquest seria suficient perquè
el seu nom fos escrit en un lloc
d'honor entre els patriotes més emi-
nents; però Llimona abans que tot
era un artista, un mestre de la nostra
escultura moderna, i és per les obres
que animaren les seves mans que s'ha
installat amb totes les esplendors de
la fama al cor i a la imaginació
populars.

La trentena d'obres que han estat
acoblades amb motiu d'aquesta ex-
posició d'homenatge són el recordatori
més impressionant de les seves inspi-
racions d'artista i de les seves dots
d'escriptor insigne. Qualsevol que ha-
gués oblidat les qualitats excepcio-
nals de la seva escultura tendria i ro-
busta en tindrà prou amb visitar l'ac-
tual exposició per veure les altes
qualitats que avalen l'obra copiosa
del gran escultor, amb tot i que hi és
representat molt incomplet. N'hi ha
prou, però, amb tornar a veure al-
guns d'aquells seus fenicenis, cosos
modelats amb una pura d'intenció
comparable només a la dolça inter-
pretació d'aquelles carns virginals
per a reconèixer el domini tècnic
a la finor de sentiment del gran arti-
sta, a la memòria del qual ens inclinem
amb respectuosa admiració que ens
reviui el dolor d'una pèrdua tan cruel
per a Catalunya.

LA PINACOTECA

Vint pintures a feli de Lluís Mer-
cader, i vint-i-cinc dibuixos a la tinta
d'una de Pere Inglada, constitueixen
el catàleg de la sala. Lluís Mercader

RAQUENA, el "realitad"; **MONTESINOS**, "er" mago de la plavija; **ROSA "LA NINA"**, "er" mago;
LA VENUS DE ARUCA, eminent "ballarina".
CARMEN "LA MARQUESONA"
són els "asos" de l'Òpera Flamenca i els principals personatges de
"LA MARQUESONA"
Genial creació d'ANTONIA HERRERO que es representa al ROMEA.

EL CORREU D'AVUI

★ **Ali-Bey a Egipte.** — Domènec
Badia, el gran viatger català que amb
el nom d'Ali-Bey va recórrer els països
musulmans, va arribar a Egipte quan
tot just havia desfet en aquell país l'a-
ventura napoleònica. La descripció que
Ali-Bey de l'aquella època trasbalsada
és una de tantes coses interessants
contenent els seus "Viages", publicats a la
"Col·lecció Popular" de l'Editorial Barci-
nó.

★ **"Poètics completes"**, de Morera i
Garcia. — Totes les poesies de Morera
i Garcia figuren al primer volum de la
"Biblioteca Lleidatana". Van prologa-
res i anotades per Felip Soler i Oliver.
Les publicacions de la "Biblioteca Lleidatana"
són administrades, a Barcelona,
per l'Editorial Barcino (Portaferrissa,
núm. 17).

★ **"L'Humorisme"**, de Ali-Bey. — Ali-Bey,
a la seva tornada, fou inaugurada l'ex-
posició del Saló d'Humorisme, a les
galeries d'Art Sra, organitzada per l'As-
sociació d'Humoristes de Barcelona. En-
tre els artistes hi figuren Xavier No-
vius, Apelles, Mestre, Junceda, Benjami-
n, Opiss, Apa, Llaviera, Cornet, Prat,
Bas Rofill, i altres valuosos signaturs,
formant totes elles un conjunt molt es-
timable.

★ **Miquelina Alvarca**, a finals del
mes de juny exposarà per primera ve-
gada les seves obres a la Sra.

EL CORREU D'AVUI

★ **Ali-Bey a Egipte.** — Domènec
Badia, el gran viatger català que amb
el nom d'Ali-Bey va recórrer els països
musulmans, va arribar a Egipte quan
tot just havia desfet en aquell país l'a-
ventura napoleònica. La descripció que
Ali-Bey de l'aquella època trasbalsada
és una de tantes coses interessants
contenent els seus "Viages", publicats a la
"Col·lecció Popular" de l'Editorial Barci-
nó.

★ **"Poètics completes"**, de Morera i
Garcia. — Totes les poesies de Morera
i Garcia figuren al primer volum de la
"Biblioteca Lleidatana". Van prologa-
res i anotades per Felip Soler i Oliver.
Les publicacions de la "Biblioteca Lleidatana"
són administrades, a Barcelona,
per l'Editorial Barcino (Portaferrissa,
núm. 17).

★ **"L'Humorisme"**, de Ali-Bey. — Ali-Bey,
a la seva tornada, fou inaugurada l'ex-
posició del Saló d'Humorisme, a les
galeries d'Art Sra, organitzada per l'As-
sociació d'Humoristes de Barcelona. En-
tre els artistes hi figuren Xavier No-
vius, Apelles, Mestre, Junceda, Benjami-
n, Opiss, Apa, Llaviera, Cornet, Prat,
Bas Rofill, i altres valuosos signaturs,
formant totes elles un conjunt molt es-
timable.

Si no admiréssim de molt temps
l'art exquisit de Pere Inglada, aquest
vint-i-cinc dibuixos que exposa bas-
tarien per a posar-lo d'un cop al lloc
més eminent entre els nostres dibui-
xants. Inglada ha arribat a unes sin-
tesis insuperables. L'observació tenaç
dels seus temes predilectes l'ha por-
tat a una sàvia eliminació, a una con-
cisió tan elegant i expressiva que
jueu a descobrir la quantitat
de coses que hi sap dir i el poder de
suggerió que hi concentra. Els seus
cavalls, els seus animals, les seves
figures de joquei, de clowns i de
juegaire, explicades amb trets, ràpi-
díssims i segurs, tenen un moviment
tan veritable que sorprenen que es pu-
gessin obtenir amb tal simplicitat de pro-
cediments. Amb tan poca cosa com
hi ha, enlloc no trobem a faltar-hi
res. La mèta de l'artista fa miracles
d'execució, perquè amb la vida i el
moviment registra les qualitats. Un
sol tret li basta per a explicar tota
aquesta complexitat vital i qualitativa.
Com obceat a un instant adquireix a
través d'una educació obstinada, l'atac
del pinzell es torna d'una eloqüència,
d'una veritat admirable. Rellics o
s'atura damunt el paper, el tret és
irradiat o dens, la tinta s'agraïa o
s'espesceix, amb una escriptura
prodigiosa. I les formes, les propor-
cions, els conjunts, queden establerts
sense una vacil·lació, sense un re-
tenció una insistent oportunitat. Per a
arribar a tals simplificacions, però, no
n'hi ha prou amb la disciplina, cal
alguna cosa més que neix del tempe-
rament i del do. Sense aquestes pre-
misses, podríem admirar l'agilitat i
l'aplanament de l'execució, però no hi sen-
tíem aquella escalfor vital que ani-
ma els seus dibuixos, no hi trobaríem
aquell aprofitament sagat de
l'observació ni ens captivaria aquella
distinció i aquella gràcia natural que
fan incomparables aquestes petites
obres mestres de Pere Inglada.

SALA BARCINO

El pintor Guillem Bestard exposa
una nodrida col·lecció de paisatges de
Barcelona, Ribes, Mallorca i Eivissa
pintats amb discreció, entre els quals
n'hi ha alguns que sobresurten per
la lluminositat que ha sabut comuni-
car-los l'autor.

GALERIES LAIETANES

A. de Ferrer ha exposat una col-
lecció de pintures, en les quals se-
gueix la seva tònica de distinció i
sobrietat que caracteritza la seva pin-
tura, tan honesta com sobria.

S. Matilla comenta amb la seva agi-
litat proverbial índrets de la Costa
Brava, que li ofereixen tantes ade-
quades a la brillantor de la seva paleta,
empra simplicitat i motius per a
exercir amb fortuna el domini d'ex-
ecució que el destina.

El pintor Montgròl ha ofert una
èrie considerable de pintures i com-
posicions d'interès que tant exist-
en a la conquesta com a pintor lum-
inista i hàbil executant.

(CARLOS CAPDEVILA)

OLIMPIC

Demà, al seu Camiser

OLIMPIC

OLIMPIC

OLIMPIC

OLIMPIC

OLIMPIC

OLIMPIC

OLIMPIC

OLIMPIC

OLIMPIC

OLIMPIC

OLIMPIC

OLIMPIC

OLIMPIC

OLIMPIC

OLIMPIC

harmonia, tota suavitat i distinció.
Sense els models que la realitat li
proporciona, potser es trobaria perdut;
la realitat li és imprescindible, i s'hi
somet, però per a apropiars-se-la i re-
crear-la segons el llibre de la seua
sensibilitat, tan ben governada per
un gust que avorria l'estèrtil i tot
allò que pugui semblar declamatori.
No hi ha deformacions, ni estridències
en els seus paisatges; té una lli-
bertat ben concreta — França o Ma-
llorca —, però en tot ell hi ha aque-
lla evasió poètica que els inseriu al
món personal, íntim, del pintor, do-
minat de la invenció en ell quals
l'artista s'allargueix de l'estatut dels
accidents i es converteix en el
senyor i organitzador d'una realitat
distinta i tan permanent com la de
la mateixa naturalesa. De la mateixa
manera que un llibre de versos és un
fet tan real com una muntanya,
aquestes totes de Lluís Mercader són
realitats plàstiques tan vives i certes
com qualsevol tros de naturalesa, i la
seua imatge vindrà a enriquir el
dipòsit de les nostres sensacions amb
imatges i fets plàstics que no tenen
altre escenari que el marc que els
limita. Són persuasius, sense esforç
ni tirades eloqüents; la tècnica, con-
tinguda, llista generalment i discreta-
ment recalcada, escau a la descripció
sagat de les subtils incidències
colorístiques del tema. Els versos sus-
tinguts perden l'aspror natural, tot
conservant la qualitat i la riquesa;
els cels s'illumina de fines resplen-
dors llunyanes, les construccions i els
elements que col·laboren en la com-
posició s'acorden sense esforç al dia-
visatge confidencial del conjunt. I és
que en general cada paisatge té l'aire
d'una confiança en que l'autor us
explica més allò que ha sentit que
allò que ha vist. Aquest aire confi-
dencial, que es complau en l'enumera-
ció detinguda dels elements, comu-
nica als paisatges un curiós accent
d'estampa romàntica i un eco de l'e-
legància del recolliment d'alguns pa-
santistes anglesos. És un realisme
discretament sentimental que els fa
adorables com aquells records de ia-
milla que el temps ha brunyit i les
atencions silencioses han macerat. La
unanimitat expressiva de la col·lecció,
la fortuna sostinguda en la factura,
dificulta la tria: en aquest cas el
trià es exposar-se a ésser injust,
perquè el pintor no ha patit ni un
moment de precipitació ni un in-
stant d'oblit. Assenyalarem, sense
acusar cap preferència sensible, el 2,
molt robust d'estructura; els 3, 5 i 7,
amb aquell carrer evocador de ten-
dres col·loquies; el 8, d'aquelles notes
de verd maragda enyorada de la te-
nada; el 12, de gammes de verd pobla-
des de matissos; i 11, 13, 15, 16, 18
i 19, afins en uns grisos deliciosos.

Si no admiréssim de molt temps
l'art exquisit de Pere Inglada, aquest
vint-i-cinc dibuixos que exposa bas-
tarien per a posar-lo d'un cop al lloc
més eminent entre els nostres dibui-
xants. Inglada ha arribat a unes sin-
tesis insuperables. L'observació tenaç
dels seus temes predilectes l'ha por-
tat a una sàvia eliminació, a una con-
cisió tan elegant i expressiva que
jueu a descobrir la quantitat
de coses que hi sap dir i el poder de
suggerió que hi concentra. Els seus
cavalls, els seus animals, les seves
figures de joquei, de clowns i de
juegaire, explicades amb trets, ràpi-
díssims i segurs, tenen un moviment
tan veritable que sorprenen que es pu-
gessin obtenir amb tal simplicitat de pro-
cediments. Amb tan poca cosa com
hi ha, enlloc no trobem a faltar-hi
res. La mèta de l'artista fa miracles
d'execució, perquè amb la vida i el
moviment registra les qualitats. Un
sol tret li basta per a explicar tota
aquesta complexitat vital i qualitativa.
Com obceat a un instant adquireix a
través d'una educació obstinada, l'atac
del pinzell es torna d'una eloqüència,
d'una veritat admirable. Rellics o
s'atura damunt el paper, el tret és
irradiat o dens, la tinta s'agraïa o
s'espesceix, amb una escriptura
prodigiosa. I les formes, les propor-
cions, els conjunts, queden establerts
sense una vacil·lació, sense un re-
tenció una insistent oportunitat. Per a
arribar a tals simplificacions, però, no
n'hi ha prou amb la disciplina, cal
alguna cosa més que neix del tempe-
rament i del do. Sense aquestes pre-
misses, podríem admirar l'agilitat i
l'aplanament de l'execució, però no hi sen-
tíem aquella escalfor vital que ani-
ma els seus dibuixos, no hi trobaríem
aquell aprofitament sagat de
l'observació ni ens captivaria aquella
distinció i aquella gràcia natural que
fan incomparables aquestes petites
obres mestres de Pere Inglada.

SALA BARCINO

El pintor Guillem Bestard exposa
una nodrida col·lecció de paisatges de
Barcelona, Ribes, Mallorca i Eivissa
pintats amb discreció, entre els quals
n'hi ha alguns que sobresurten per
la lluminositat que ha sabut comuni-
car-los l'autor.

GALERIES LAIETANES

A. de Ferrer ha exposat una col-
lecció de pintures, en les quals se-
gueix la seva tònica de distinció i
sobrietat que caracteritza la seva pin-
tura, tan honesta com sobria.

S. Matilla comenta amb la seva agi-
litat proverbial índrets de la Costa
Brava, que li ofereixen tantes ade-
quades a la brillantor de la seva paleta,
empra simplicitat i motius per a
exercir amb fortuna el domini d'ex-
ecució que el destina.

El pintor Montgròl ha ofert una
èrie considerable de pintures i com-
posicions d'interès que tant exist-
en a la conquesta com a pintor lum-
inista i hàbil executant.

(CARLOS CAPDEVILA)

OLIMPIC

OLIMPIC

OLIMPIC

OLIMPIC

OLIMPIC

OLIMPIC

OLIMPIC

OLIMPIC

OLIMPIC

OLIMPIC

OLIMPIC

OLIMPIC

OLIMPIC

OLIMPIC

OLIMPIC

OLIMPIC

OLIMPIC

OLIMPIC

OLIMPIC

OLIMPIC

OLIMPIC

OLIMPIC

OLIMPIC

OLIMPIC

Els premis literaris i musicals de la Generalitat

Bases que regularan la concessió de premis d'enguany

El Butlletí Oficial de la Generalitat en la seva edició d'ahir publica les bases de concessió dels premis de literatura i música d'enguany, els quals s'establiran a les normes següents:

Primer. Els tres premis anuals de literatura: Joan Creixells, Joaquim Folguera i Ignasi Iglesias, de 5.000 pessetes cadascun, es concediran per decisió d'un jurat per a cadascun dels; el primer a una novel·la i el segon a un llibre de poemes, en llengua catalana tots dos, menys o publicats després del darrer dia d'admissió de la convocatòria anterior (18 de novembre de 1933), que es presentin a concurs dintre el període comprès entre la data d'aquesta convocatòria i el 23 d'octubre d'enguany inclusivament; i el tercer a la millor obra dramàtica en català que s'hagi estrenat fins al 30 de setembre de cada any, i a les obres teatrals inédites que es presentin a concurs fins al dia 23 d'octubre esmentat. Les obres inédites caldrà que siguin mecanografiades.

Segon. Els jurats, elegits d'acord amb les Bases de creació d'aquests premis, emetran el seu veredict sobre la setmana que va del 18 al 23 de desembre.

Per a l'emissió del veredict serà següent aquest procediment:

a) Per a fer la primera tria entre les obres presentades a concurs, cada membre del jurat, en votació secreta, anotarà les cinc obres que cregui millors. Les cinc obres que tinguin més vots es consideraran que han tingut un vot en la primera volta de l'elecció.

b) Es faran quatre proves més d'elecció per a eliminar una obra a cada volta, de manera que la segona llista serà de quatre noms, la tercera de tres i la quarta de dos. En arribar a la cinquena volta, el premi serà concedit, de les dues obres, a la que reuneixi majoria de vots. En cada volta d'elecció no podran votar-se obres que no hagin estat en la volta precedent, i cada llista de noms es farà per ordre de nombre de vots.

En cas de empat, els Jurats formularan una acta, en la qual constarà el resultat de cada volta d'elecció, i la llista a mans del president de la Comissió gestora.

Terçer.—Si les obres premiades són mèdies, la Generalitat tindrà dret preferent a editar-les pel seu compte, reservant als autors un 15 per 100 del producte brut de la venda.

Quart.—Aquesta organització dels premis Joan Creixells, Joaquim Folguera i Ignasi Iglesias regirà provisionalment, mentre la Generalitat no hagi realitzat la seva projectada organització total de Patrocinis de les Lletres catalanes.

Quint.—La Generalitat de Catalunya avança en concurs per a optar als premis d'enguany següents:

1. Premi Juli Garreta: 10.000 pessetes a una simfonia.

2. Premi Felip Pedrell: 5.000 pessetes a una obra de música de cambra en quatre temps, per a dos fins a sis instruments.

3. Premi Isaac Albéniz: 5.000 pessetes a un ballet (música d'orquestra) per a una composició coreogràfica escenificable.

Detenció de dos lladres acreditats

Després d'haver efectuat moltes investigacions han estat detinguts Manuel Bertran i Serra i Josep Tenaball Guana. Aquests dos lladres es coneixen també amb el pseudònim de Ramon i Ferrat Andreu. Es tracta de dos subjectes bastant perillosos, especialment acreditats de robar. En porten realitzats una multitud de delictes de tota mena, en una casa del carrer de Sallent, propietat de Josep Terrassa. Han estat reconeguts com a autors d'aquests delictes: robaria.

La majoria dels objectes robats ja se'ls havien venut. Alguns d'ells, però, foren recuperats. Entre aquests, una ràdio de molt preu.

A Sùria no volen veure "El Divino Impaciente"

La representació de "El Divino Impaciente", del diputat mossèn Josep S. Poma, que estava anunciada en un teatre de Sùria, no podrà celebrar-se per l'excitació dels d'una part important de la població davant l'assumpte de la representació. Sembla que pocs dies de l'horra anunciada i quan ja hi havia públic a l'interior del local es presentaren nombrosos grups que se situaren davant el local en actitud agressiva. L'encarregat fou avisat que si se donava la representació l'edifici seria destruït. Advertida la guàrdia civil del que passava hi va acudir per tal de dissoldre els grups, però en aquests moments foren disparats alguns trets que produïren la natural alarma i determinaren que els pocs espectadors que hi havia dintre abandonessin el local.

La representació fou suspesa a causa dels esmentats aldarulls, gràcies als quals Sùria s'ha esquivat la representació de "El Divino Impaciente".

Foc a l'estació de Portbou

Queda destruït el departament de paquets postals

Girona, 26. — Al departament de paquets postals de l'estació de Portbou es produí ahir a la tarda un incendi a conseqüència d'un curtcircuit, que adquirí de seguida grans proporcions.

Acut el foc el poble en massa al·lucinat i treballà esforçadament per a extingir el foc i aconseguir evitar que el sinistre esdevingués una veritable catàstrofe. Tota la documentació del departament fou destruïda per les flames. També es cremaren gèneres per valor d'unes 10.000 pessetes. — C.

Un intent d'emmetziment o una broma de mal gènere

Ahir Consol Llausin Vicente, de 42 anys, va denunciar al jutjat de pau una dona que viu com a relogada a casa seva, carrer de l'Hospital, número 31, tercer pis, havia intentat emmetzinar-la. Per tal d'aconseguir el seu propòsit va aprofitar un moment de desatenció de Consol, entrant a la cuina i tirant dins d'una cassola, en la qual aquella emmetzint, un líquid que les va tenir de negre. Consol es pensa que era permanganat. En tornar a la cuina i alçar la tapadora, ella també gairebé va quedar negra, almenys de l'ensurt. I cuita, naturalment, a anar-se'n al jutjat a denunciar el fet.

La denunciada va dir que no era cert que hagués tingut la intenció d'emmetzinar Consol; afegí que es tractava únicament d'una venjança, ja que aquella volia treure-la de la casa.

La reunió de joventuts catalanes

El debat sobre nacionalisme

Divendres a la nit tingué lloc la segona de les reunions de joventuts organitzades arran de l'enquesta oberta pel nostre diari, en la qual es va discutir el concepte "Nacionalisme" i l'organització interna de Catalunya.

Inclosa l'acte Rosend Llatas. En un breu parlament justificà la prioritat del tema del nacionalisme català, abans de discutir el concepte d'Estat i del poder, que podria ésser l'objecte d'una altra conversa. Descriu el tipus de separatisme i d'intervencionisme del temps de la pre-dictadura; l'un i l'altre basat en l'estança d'un país carregat de cadenes que no tenia altra missió al món que desencadenar-se; i l'altre en la coartada de creure que mai no podrien plantar cara. Actualment tant separatistes com intervencionistes creuen que, anteriorment a tot, cal un enfortiment de la vida col·lectiva catalana. La resta vindrà per ella sola.

Es refereix a les realitats geogràfiques i històriques que componen Catalunya, i opina que si la nostra decadència nacional provingué en primer lloc per raons de fatalitat; en segon, per defectes de caràcter dels nostres nacionals; i en tercer per causes fortuïtes, tal redreçament nacional ha de comptar amb els factors reals de la geografia i de la història; ha d'actuar damunt la moral nacional, i quant a les causes motives per l'atzar, si mai arriben i són adverses, no hi ha més camí — tant per dignitat com per saviesa — que el de plantar cara passi el que passi.

Després de Rosend Llatas, el senyor Gollerichs demana la paraula per replicar alguns conceptes d'articles apareguts amb motiu de la primera sessió. S'estén en llargues consideracions sobre el to emprat, i creu que han estat excessius.

EL PARLAMENT DEL SENYOR SERRALLACH

El primer de parlar és Anís Serrallach, el qual es mostra descontent amb algunes idees assenyalades pel senyor Rosend Llatas. Inicià el tema del nacionalisme plantant-lo geogràficament per deduir-ne el fet que Catalunya, en el transcurs de la seva història, ha estat objecte de diferents invasions. Però que per damunt de tot s'ha demostrat un esperit comú en les terres catalanes, l'etnos ibèric que Prat de la Ribera cita en "La Nacionalitat Catalana".

Creu que és així que es distingeix el variable que conté la història, fruit d'una època, del que és etern en la seva missió i en el seu destí. És, doncs, així, que l'esperit viu per l'anys de les cultures en concretar-se per la veu dels avantpassats que parlen i que cada dia es va tractant. Tot junt amb les exigències de que nasceran, que reclamen una política per a l'avui, per al demà i per al demà passat.

Després d'esmentar en trets generals la dominació romana, visigòtica i musulmana, fa unes consideracions sobre la Catalunya medieval. Es refereix al procés d'integració iniciada pel comtat de Barcelona, que és el que constitueix un focus d'irradiació de la idea nacional catalana, que dona lloc primerament al principat i després a la Catalunya gran.

Diu que de l'organització gremial d'aquella època se'n sap poca cosa, però creu que aquesta organització consistia en la integració de tots els elements en la vida del treball. En una jerarquització de les persones es on podem trobar la màxima expressió de la llibertat. Assenyalava que aquest fet és el que hauríem de tenir en compte davant de la lluita de classes, puix que és una gran injustícia que el treballador hagi de reclamar el que en realitat li pertany i que hagi de veure amargada la seva vida davant de la lluita de reclamar una cosa que és seva. Creu que l'obra té dret a un autòmatisme, per intervenció de l'Estat, amb el transcurs del temps, se li restitueixi del seu primer dia el que li pertany pel seu treball.

S'estén en la significació del Renaixement, que clou per un temps la personalitat política de Catalunya. Nomena algunes aparicions a gran distància reflecteixen l'heretisme d'un poble que no es resigna a morir. Considera després la Revolució Francesa, l'origen del constitucionalisme i la naixença dels partits polítics. Creu ironitzant que aquests són una caricatura de l'Estat.

Esmenta que el concepte de democràcia s'ha desviat com a concepte de la voluntat de tots, i que això és el que ha donat aquesta reacció furibunda en alguns països contra tot el que pugui ésser el liberalisme i el parlamentarisme.

Diu que té en Catalunya pel seu humanisme, i com a tal és un poble de personalitats. Personalitats independents en tots els ordres de la vida que presagia la plenitud de la vida d'un poble.

En canvi esmenta que a Castella existeix un gran moviment de descomposició i que s'arraparan a tota idea nova que els sembli que els pugui satisfer aquest desig de revirar unes hores glòries.

Assenyalava aquest fenomen dualista per arribar a la substitució. Del concepte rigid d'Espanya, on mana Castella, a una alliberació de totes les nacionalitats llires. Aquesta descomposició existeix en tot l'Occident europeu per a donar lloc a un nou esperit informat per les nacions que han recobrat lurs Estats.

Després de la renaixença espiritual, quan ja comença a emmarcar-se en forma política, es València Almirall el que plasma per primera vegada aquesta aspiració. A ell es contraposa Pi i Margall amb el seu federalisme.

A la Nacionalitat de Prat de la Ribera es contraposen les campanyes despolvants de Lerroux. Així es realitza l'afèliment de Castella, per una banda, i per l'altra la reconstrucció integral de Catalunya. Es d'esperar que no serà molt lluny el dia que podrem establir unes bases de nacionalisme integral que permetran arribar a la independència.

Després del senyor Serrallach fa ús de la paraula el senyor Rafel Tassís Marçà. Diu que els conceptes emesos pel que l'ha precedit en l'ús de

la paraula avant-possa el concepte d'una Catalunya liberal, democràtica i nacionalista. La missió històrica de Catalunya, en aquests moments, és retrobar-se com a poble i per tant cal complir aquella missió de Catalunya endins que tingué un temps la política catalana. No creu possible la discussió sobre el concepte de Catalunya nació, car està conforme amb les idees expressades pels qui han parlat abans.

Una vegada fet el procés de la política interior catalana, parla de la irradiació de Catalunya i sota quins punts de vista s'ha de col·locar el problema català. Creu que cal establir la unitat dels nacionalistes hispànics i per això creu convenient la intervenció de la política catalana en la política hispànica.

El nacionalisme català — al costat de la seva obra de reafirmament interior — cal que estengui la seva influència a la gran Catalunya per tal d'assolir el seu retrobament. No creu en el triomf de l'absolutisme i creu en els mètodes liberals.

Hi ha dues breus intervencions de Grau i Tarragó, a favor d'un socialisme nacional català. Ginés advoça per una obra de cultura interior.

Intervé Vergés per replicar, sobretot, el parlament de Serrallach. Parla, naturalment, com a nacionalista i democrata sense que estigui conforme amb certes actituds democràtiques que no cal esmentar.

Creu que la posició crítica de Serrallach és feble perquè és un sistema d'idees nacionalistes. Remarca que amb aquesta crítica no es considera que el tractat dels Pirineus no és solament una fase de la lluita entre Castella i Catalunya, sinó de Catalunya amb tota una organització europea. Precisament aquesta equivocació creu que continua predominant en els grups separatistes, on al costat d'una doctrina nacional pel recobriment català no es troba una doctrina per la posició de Catalunya a Europa.

Si Catalunya fos independent es trobaria hostilitzada per tres costats diferents: hauria de fortificar-se per contenir Castella, hauria de pactar, defensar-se de França i estaria obligada a fer una política de prestígi a la Mediterrània. En aquest moment aquesta política seria catastròfica i es mostra partidari de l'intervencionisme i de la internacionalització de Catalunya des d'un punt de vista hispànic. Creu que una vegada aconseguida aquesta obra, els exemples dels recobriments nacionals a Europa, fruit de l'enciclopèdisme i la revolució, mostren que els camins més insospitats s'obriren. Cita l'exemple d'Hongria que passà del dualisme a la independència pel fet de la guerra.

Intervé, finalment, el senyor Canivell (Ramon), estudiant de Dret.

Comença dient que tot s'ha dit amb motiu de discutir-se el separatisme entre els oradors. El company Serrallach, especialment, n'ha fet una admirable ressenya de situació històrica des d'un punt de vista teòric, i no cal tornar sobre això.

Recordant el que el separatisme ha estat fins ara, constata com només es tracta d'una tàctica d'atacació enfront del problema i que acabarà allí on comenci la solució. El separatisme d'abans era el dels llacets, folklore i floració, de plans, perfectament inútil i blasfem. Altament, no creu en cap exclusivisme. Tots els camins poden ésser bons; igualment, si s'escan, lent viatge a Madrid com amb actituds negatives pot treballar-se pel catalanisme. La qüestió és assenyalant els moments immediats. Rebutja el mot separatista per confusionari. No es tracta de separar-se d'Espanya, ans de destruir Espanya. I no voldria dir gaire una Catalunya particularista i balcanica. La llibertat cal cercar-la únicament per realitzar una gran emoció comuna de tots els catalans i presa comuna de tots els catalans, per a servir preocupacions universals.

No s'hauria de dir "nosaltres" sol, sinó nosaltres acompanyats pel món. Per nosaltres; heus ací per què, tot i ésser nacionalista integral, no pot adherir-se incondicionalment a determinada visió anacrònica d'alguns que així s'anomenen des d'organitzacions patriòtiques.

El problema d'escalfar si Catalunya ha de limitar-se al Principat, ampliar-se a la Catalunya Gran o més enllà és secundari; importa ara amb l'afirmació nacional i després vindrà l'horra de l'expansió.

Concretament sobre el que algú ha dit d'occidentalisme (es refereix al parlament del senyor Tassís), acceptaria que una part n'és lingüísticament catalana, però una altra part ens fou robada pels francesos.

Existeix una situació legal aliena a Catalunya. És una contradicció acceptar el fet nacionalista i el dret vigent. L'Estat espanyol s'ha vist obligat a organitzar-se d'una altra manera. L'Estatut de la regió autònoma és un afer d'administració en el qual no ha intervingut el poble català. Fou sostinguda pel senyor Hurtado a les Constituents la tesi pactista liberal, però ni caldre fou acceptada, tot i el seu caire pinarallista. Catalunya, d'acord amb la Constitució del 31, és la reunió de quatre províncies. Tòthom va contra elles, però els estatutistes saben prou bé que mai no podran desfer-les. Observa com la catalanització exigeix unitat i no descentralització de serveis. Recorda com l'Azana i Gil Robles són les dues cares d'una mateixa medalla.

Tot això es deriva del fet que n'hi ha hagut ni n'hi ha de política nacionalista. El nacionalisme envaeix la vida catalana de la passada centúria encara a poc a poc. Moviment literari, procés de l'industrialisme fabril, assaigs doctrinals, etc., giren entorn d'una política ideològicament diversa. Primerament foren les classes conservadores les apòstols d'aquest agharregat. La Lliga no creà el catalanisme, però l'encarregà. Després entrà en escena la petita burgesia, i darrerament adhéu s'encarregaren els obrers de tota mena amb finalitats tàctiques d'agitació. Hi ha, doncs, una política dels interessos en joc servint-se del catalanisme. Els racionaris, els democràtics, els avançats,

tots plegats especulen amb una força poderosa que els barra el pas. Particularment els actuals polítics no són catalanistes de grat, sinó per força. Aquest és el fenomen: que a Catalunya tota doctrina que aspiri a l'eficàcia necessita pintar la facena amb sentiments catalanistes. La joventut que puja rebutja aquesta immoralitat de l'escambell catalanista. Demana una política purament i exclusivament del catalanisme. I en una política així primer de tot cal tenir la raó, però no n'hi ha prou, tanmateix. El dret no és la força, com deia Rousseau, ans l'instrument de la força. Els liberals són un obstacle per a la superació del catalanisme. Cal — diu — també tenir l'estaca. (Una part de l'auditori aplaudeix; l'altra fa signes de desaprovació. Com que els rumors augmenten, Canivell s'adreça als descontents: «Veieu com en els fons tampoc no en sou de liberals vosaltres!»)

De manera que és indispensable imposar-se, vencer. Una política així només és possible per un moviment de masses i autoritari. Els anomenats separatistes reincideixen sovint en la falla dels intervencionistes quan desitgen la independència de Catalunya sense preocupar-se de com serà l'Estat català. Tant se'ls en dona de dretes o esquerres, tot i admetre la classificació, però en dir-se separatistes ja estan satisfets. I així és fa impossible anar endavant. Cal donar un contingut ideològic profund i definit al formalisme patriòtic actual. Fòssim autònomistes, fòssim separatistes ni una solució blanca, negra o vermella dels problemes, mourà tot un poble. Cal una solució estrictament catalana — retreu el cas de la Llei de Concessions — incompatible amb tota altra.

De passada al·ludeixen el problema religiós des d'una posició nacionalista. Pot haver-hi una compatibilitat amb el catolicisme si aquest porta a les seves darreres conseqüències la incipient escola teològica catalana. Interessa revaloritzar el lulisme i adhéu podria arribar una oportunitat per la Hiparvívolgia del senyor Pujols (en to irònic).

El senyor Grau, que s'ha declarat marxista, ha fixat condicions al seu catalanisme. Heus ací un exemple. No pot haver-hi catalanisme amb condicions. Cal aclarir una mica, però la relació que té amb el tema d'avui, el concepte que sorgeix durant tota la nit reiteradament, i que fa por, sembla, a molts dels oients. Al·ludeix el feixisme. Pels procediments de violència no es pot definir el feixisme. La Dictadura és un concepte accidental d'aquest. Ni els escamots són feixistes, ni els més exaltats antifeixistes, naturalment. I pels procediments, potser, llur violència democràtica no en trobés de parions.

Per casualitat porta el disertant un número de la revista "Lu" del mateix divendres a la butxaca, i llegeix una part del discurs de Deat al Congrés neo-socialista francès on s'assegura que el mot nació té avui dia més virtut revolucionària que tots els mots de classe. Jo també sóc socialista, però d'aquesta. Fidel a Hegel, el veritable mestre. Perquè el marxisme ortodox és insostenible. Hi ha un Marx més o menys alemany. Si no vol dir res la pàtria, per què parlar-ne?

Tot nacionalista serà enemic del capitalisme que xucla de la pàtria, però per a ell la lluita de classes — com s'entén vulgarment — és un crim. El concepte de proletari perta, arreu s'ha substituït pel de treballador. I un patriota és un treballador que no vol de cap manera aquest estat liberal que ens llança els uns contra els altres violentament, oblidant que som germans. Els iets econòmics són decisius en la història. Però la idea governa els fets. Contra una concepció materialista dels fets i dels de baix cal oposar-hi una missió moral de la nació.

«I quina és la missió de la nació catalana? El que fou és un antecedent, però no prejutge res. Car, com deia Denan, la nació és allò que volem que sigui, una voluntat en potència. I Catalunya es troba en una Europa a punt de transformació radical i, per tant, en molt de perill.

Procura fer veure la necessitat d'entallar relacions estretes amb Itàlia per al domini de la Mediterrània i acomplir el paper imperial de Roma.

Assenyalava l'errada dels francòfils i l'esperança de la desfeta de la França, la potència de la qual no pot fer cap bé a Catalunya. Dintre aquella República les doctrines de la Revolució francesa estan en crisi. Anomena Rússia, Alemanya i Itàlia com a pobles joves. I nosaltres? Espanya va cap a la posta. El 14 d'abril, si jo fos espanyol, el ploraria amb llàgrimes de sang. El període constitucional de Cádiz s'ha clos.

Catalunya, un cop fracassat l'autonomia, la qual, per la deficiència dels traspassos i la política idiota de Madrid, no podrà salvar-se, tindrà camp per a córrer.

No es tracta d'imitar cap novetat estrangera, de snobisme. Hitler i Mussolini coneixen molt bé els problemes del món non, però a nosaltres ens pertoca conèixer "per nosaltres mateixos" els destins de Catalunya.

Acaba la seva dissertació — escurçada a requeriments del senyor Vergés, per mor de l'avançat de l'horra — excitant la novella generació per a aquesta tasca, consistent a fer una Catalunya capdavantera entre els pobles rectoris d'Europa i en defensa de la civilització d'Occident.

Després d'una breu intervenció del senyor Borràs i Requesens, que s'adreça a les paraules de Tassís, proposa la unió catalanista per al desenvolupament nacional. Se suspèn els debats.

La pròxima reunió tindrà lloc en la data que s'avisarà oportunament.

La vaga de contramestres

Després de les reunions infructuoses d'ahir, s'espera que la setmana entrant s'arribi a un acord

A conseqüència d'aquest conflicte s'han vist obligats a deixar de treballar 1.300 obrers de la fàbrica del senyor Bertran i Serra, de Manresa, i 440 d'una altra fàbrica d'aquella ciutat.

A la conselleria del Treball es reberen ahir diversos telegrams anunciant la paralització de feines en altres fàbriques.

Al migdia acudiren a la conselleria del Treball els representants de la Federació Patronal del ram i els dels contramestres. Quan es reuniren, sota la presidència del conseller del Treball, senyor Barrera, ja eren des de quatre d'una. La reunió va acabar-se les quatre de la tarda. El senyor Barrera no feu cap manifestació als periodistes referent al que havien tractat en la dita reunió. Sembla, però, que cada una de les representacions fixa la seva respectiva posició i que el conseller del Treball els convidi a començar una conversa per tal de trobar una fórmula que resolgués el conflicte.

A les quatre la reunió va ésser suspesa per anar a dinar. No hi hagué acord. Tot i això, hi havia la impressió que la reunió s'havia descabdellat en un sentit favorable a la solució.

Els comissionats, per la seva banda, també s'abstingueren de fer manifestacions concretes. Digueren únicament que tornarien a reunir-se a mitja tarda per tal de veure si seria possible arribar a la qüestió de la mateixa nit.

A dos quarts de set de la tarda tornaren a reunir-se els representants dels patrons i dels contramestres.

Els primers mantingueren lurs punts de vista ja coneguts, segons els quals els obrers havien de començar per reprendre el treball, i immediatament després entrar en negociacions sobre la qüestió del retir i la invalidesa, que ha estat l'origen del conflicte.

Els obrers no s'hi avingueren. La reunió s'acabà prop de les onze. No hi hagué, doncs, acord. Amb tot, no es pot ésser pessimista, ans al contrari: probablement seran represes les reunions i dil·luns vinent, i es trobarà una solució.

Cal fer remarcar que en les dues reunions celebrades ahir hi hagué un esperit de transigència per part de tots.

LA NOTA DEL "RADIUM" TAMBE EN CASTELLA

"Continúa nuestro conflicto en el mismo estado. Todos nuestros aliados mantienen firmemente y con entusiasmo absoluto nuestras reivindicaciones.

Por conducto de nuestras comarcas nos enteramos de fabricas y mas fabricas que se paralizan en forma total; en otras, la desorganizacion del trabajo aumenta cada dia. Sabemos que esto en el orden industrial significa ruina.

La Patronal se niega sistemáticamente a establecer las negociaciones conducentes a la solución del conflicto. La Patronal parece obedecer a una consigna: «¿Cuál? El "lokaut" Nada podemos afirmar. En cambio es notorio su deseo de llegar a una paralización total de la industria textil y sus derivadas; así como de que se nos coloque en la ilegalidad. ¿Con qué fin? ¿Accederán las autoridades a sus deseos?

Es de presumir que de llegarse a una paralización total de la industria sucederá un problema de orden público y en estos momentos la Patronal habrá logrado sus propósitos de represión.

Decíamos ayer que íbamos a reanudar las negociaciones y que la opinión debía seguir el curso y jugar. Así, pues, manifestamos que nos presentamos en la Consejería de Trabajo bien impresionados, y cuando esperábamos ser cuidados con los patronos se nos manifestó que nos retirásemos; pues se nos llamaría por la tarde. Este Comité de huelga ha permanecido reunido todo el día de hoy, esperando ser requeridos, y conste que en modo alguno es apremiante nuestra situación y si compacta y firme nuestra disciplina; pero nuestras características son y serán siempre la seriedad y el buen sentido; y junto con este, el deseo de llegar a una solución del actual conflicto.

El Comité acaba recomanant que els associats s'atenguin exclusivament a les seves instruccions.

L'amor és orb

Un promès roba 350 pessetes a la xicota

La senyoreta Dolores Pelia, de 37 anys, va entaular relacions amb un individu. Ahir a la tarda aquell la convidà a passejar pel Parc. En arribar a un indret solitari, prop del Parlament català, ell li agafà un abraç sobtat de gelosia, i tot en voler escollir el portamonedes de la seva promesa, dins del qual, segons diu, estava segat que hi havia cartes i adhéu fotografies de rivals seus.

La xicota li va lluitar el portamonedes perquè es les carregés del que hi havia dintre. El seu promès ho féu així, i convençut ja que no hi havia res del que es pensava i que el fet patia tant, es retirà. Al cap de poca estona, preextimí una necessitat premortuària, s'allunyà, després de dir a Dolores que fos la mare d'esperar-lo només un moment, que tornaria tot seguit.

La nota va esperar-lo prop de tres hores i en veure que no tornava se li acudí de registrar el portamonedes i hi trobà a faltar 350 pessetes que hi portava. Així doncs s'adona de la sinceritat de l'efecte del seu promès i una a denunciar el fet a la policia.

La nota va esperar-lo prop de tres hores i en veure que no tornava se li acudí de registrar el portamonedes i hi trobà a faltar 350 pessetes que hi portava. Així doncs s'adona de la sinceritat de l'efecte del seu promès i una a denunciar el fet a la policia.

La nota va esperar-lo prop de tres hores i en veure que no tornava se li acudí de registrar el portamonedes i hi trobà a faltar 350 pessetes que hi portava. Així doncs s'adona de la sinceritat de l'efecte del seu promès i una a denunciar el fet a la policia.

La nota va esperar-lo prop de tres hores i en veure que no tornava se li acudí de registrar el portamonedes i hi trobà a faltar 350 pessetes que hi portava. Així doncs s'adona de la sinceritat de l'efecte del seu promès i una a denunciar el fet a la policia.

La nota va esperar-lo prop de tres hores i en veure que no tornava se li acudí de registrar el portamonedes i hi trobà a faltar 350 pessetes que hi portava. Així doncs s'adona de la sinceritat de l'efecte del seu promès i una a denunciar el fet a la policia.

Les tasques del Parlament català

El senyor Casanoves parla amb els periodistes

Els periodistes que fan informació a la Generalitat saludaren ahir al migdia el president del Parlament Català, senyor Casanoves, el qual va parlar-los de les tasques que emprendre la Cambra en aquesta nova etapa parlamentària.

Digué el senyor Casanoves que immediatament es sotmetran a les deliberacions de la Cambra el nou pressupost, l'anleprojecte de llei electoral i molts altres projectes que s'han elaborat durant aquest espai de temps.

—Tornarà la Lliga al Parlament? —demana un periodista.

—De la nota que acaba de publicar —respongué el president— es dedueix que per ara s'abstingui. Amb referència a aquesta qüestió, jo repetiré una vegada més que segons insistents manifestacions dels interessats, la retirada no s'ha produït per cap motiu parlamentari.

—Serà molt llarga aquesta etapa parlamentària?

—Em sembla que n'hi haurà per un parell de mesos—digué. I ací seguit s'acomia dels informadors.

L'atrancament de la senyora Lafulla

El Jutjat número 11, que instrueix el sumari amb motiu de l'atrancament a la senyora Lafulla, estigué ahir a la tarda al·lucinat on fou trobada aquesta senyora sense sentits.

Un dels detalls que provà de comprovar el jutge fou si la lesió o confusió que presentava la senyora Lafulla a la regió occipital era possible que pogués haver-se-la produïda ella mateixa. Aquest extrem no va poder ésser comprovat.

EL MONDO DEL ESPECTACULO

EL CINEMA

LES ESTRENES

"Pasto de tiburones"

Urquinaona Warner-First

Film titulat en anglès "Tiger Shark" (Tigre-tauró), tret d'una novel·la que porta per títol "Atin", dirigit per Howard Hawks i interpretat, entre altres, per Edward G. Robinson (Mike Macarenhas), Zita Johann (Quita), Richard Arlen (Pipes).

Howard Hawks ens té acostumat a, amb un argument generalment prim de contingut, donar-nos films interessants, o bé per l'ambient, o bé per l'acció que acompanya la intriga, o per ambdues coses a la vegada, o encara pel documental en el qual situa el drama, o per totes tres coses.

"Pasto de tiburones" és això darrer. En aquest film d'interès no és pas el drama, que és una de les fórmules més usades pels autors americans: l'amistat en pugna amb l'amor i el sacrifici final de l'home desdenyat, però això és posat en un ambient ben peculiar, els pescadors de tonyines de la costa de San Diego (Calif.), quasi tots portuguesos, la vida dels pescadors a bord i, sobretot, el document de la pesca de la tonyina i la lluita amb els taurons: veritables tigris de la mar.

Al costat d'aquestes pesqueries i de la ferocitat dels taurons que es tiren a ramats contra els desgraciats que cauen a l'aigua, el triangle amorós, combinat amb l'amistat que uneix els dos homes, perd força. Això no vol pas dir que ens trobem amb un drama sense interès; Ed. G. Robinson és prou gran actor per evitar-ho (el director haurà pogut evitar el final); però el desequilibri ve de l'interès i la força que agafa la part exterior a l'argument. I és millor que així sigui. El film en surt molt més interessant i més ple d'emoció.

"Aeropuerto Central"

Urquinaona Warner-First

Film d'acció dirigit per William A. Wellman i amb Richard Barthelmess (Jim), Sally Eilers (Jill), Tom Brown (Ned) i d'altres, en el repartiment.

Com si hagués estat escollit expressament per fer-li parella, "Aeropuerto Central" ens ofereix les mateixes característiques de l'anterior: un argument standard pel que fa a l'element dramàtic (dos germans enamorats de la mateixa dona, un dels s'hi casa quan ella estimava l'altre, que romangué, i després sap que el que ella estima s'hi anava a casar la mateixa nit que el sorprenent que tot ja estava perdut), però que treu també tot l'interès de la part externa, de la vida dels aviadors i dels perills que corren. Hi veiem, així, vols

COLISEUM

DEMA, ESTRENA SYLVIA SIDNEY

l'estrella més humana i espiritual, amb

GEORGE RAFT

l'actor inquietant en

Una veritable obra d'art del director rus

MARION GERING

Es un film Paramount

magnífics i accidents i, sobretot, el salvament dels passatgers d'un avió caigut a mar gràcies a la ràdio — per a alguna cosa havia de servir —, a la intrepidesa d'un aviadore i a l'organització d'una caravana de cotxes — altre cop la ràdio — que volten el camp, i amb les seves botzines indiquen el lloc d'aterratge. Molt interessant tota aquesta part.

Detall curiós, en l'anterior hom sent parlar en portuguès (el capellà hi casa els núvis), i en aquest en espanyol de Cuba (l'aeripòrt central és de L'Havana).

EL NEGOCIO ANTE TODO

amb WILL ROGERS

Capitol Paramount

Vodvil cinematogràfic d'Yves Mirande ("Simone est comme ça"), dirigit per Charles Anton i interpretat en els papers principals per Meg Lemonnier, Henri Garat i Pierre Etcheperre.

El programa i els cartells porten l'advertiment "no apta per a senyors" i, en efecte, d'un vodvil bastant corsé, sense que, no obstant, hi hagi les gràfies que hom suposa pensant en el gènere que es cultiva en els nostres teatres del ram.

El color pujat faga el film més que no pas de la inconveniència de l'assumpte, de l'ambient i dels caràcters, del caràcter de la protagonista, molt interessant per a un estudi i més corrent del que les nombroses senyores i senyorettes que assistien a l'estrena creien, caràcter que, atenuat, naturalment, i sobretot normalitzat, dona a la naturalesa femenina aquest anhel que agafa força en la seva feblesa, cerca la manera d'emergir aquesta força i no se sent feliç més que com a dispensadora de protecció (barreja de sentiment matern i de gust de domini).

Simone, aquests impulsos els sent en tota la seva força i en tota la seva pura (pura química i sentit), i com que es tracta d'un vodvil, ampliat encara, i ens dona el tipus de dona entretenguda que no se sent satisfeta fins que pot posar la seva acció en un home al qual, naturalment, ha de mantenir ella. Això, naturalment, podria fer de drama de districte cinquè, però resulta que aquest home al qual manté és ric, i sabem la debilitat de Simone s'ave a fer de pobre i a deixar-se humiliar perquè l'estima. Ara, això, accepta totes les complicacions perquè hi ha l'amant oficial, la sorpresa dels enamorats, la substitució de l'amic vell per un amic del jove, pobre aquest però que el ric que fa de pobre el fa fer de ric i tot el que vulguem.

Evidentment hi ha algunes escenes excessivament fortes per donar el film a tots els públics; però el curiós del cas és que el principal perill d'aquest film — pel que sigui perillós — es troba en l'absència de sentiment, aquesta mena de hichamel sense la qual la major part de les comèdies que ens presenten cinema i teatre serien, a simple vista, tan perilloses com aquesta. Tot i això, i considerant a part, el film és molt divertit i fet amb molta gràcia. Potser algunes cançons o massa llargues o poc justificades en retarden el ritme a estones.

CINEMA AMATEUR

DARRERA SESSIÓ DEL CONCURS DE LA SECCIÓ DE CINEMA DEL CENTRE EXCURSIONISTA DE CATALUNYA

Amb aquesta sessió, novena de les que s'han vingut celebrant, es donaren per acabades, el passat dijous, al Centre Excursionista, les corresponents a aquest concurs. El programa estava integrat per films estrangers que, per inconvenients de duana no havien arribat a poder dels organitzadors a temps oportú de confeccionar l'ordre de les sessions.

Començà la sessió amb la projecció d'un film francès titulat "Bon Jour Paris". Es tracta d'un reportatge fet de la manera més innocent, prenent per base la visita d'un americà a la capital del món, però les preses de vistes no passen d'ésser les mateixes que s'exploren en les postals desde la quaranta anys, el conjunt

fa, doncs, d'aquest film, una cosa provincialiana sense cap interès.

Seguí "Die Zamber chachtel", un film alemany fet a base de trucs de cambra bastant reeixits, però que la interpretació posa l'obra al nivell de la producció del neòfit més recent.

En tercer lloc "Sport film", ens oferí un reportatge de l'esport dels creuers amb piragues canadenses, als corrents dels rius del Centre d'Europa; una excessiva llargada i la repetició de temes treuen interès al film, del qual cal apuntar alguns encerts tècnics de fons i alents.

"Grossglockner", que es projecta en quart lloc i, sens dubte, la millor pel·lícula de la nit. Són dues bobines d'alpinisme de les quals sobresurten els metres corresponents a la segona part, on l'autor és posa al servei de la tècnica dels escaladors de gels i muntanyes per fer-ne arribar tots els detalls a l'espectador, una desmesurada insistència sobre aquests detalls difueix bon xic l'interès del tema, com la gran desigualtat que s'observa dels primers als darrers metres fa pensar en dues procedències productives que treuen la condició d'unitat que ha de reunir primordialment tot film.

Cloqué la sessió un film francès titulat "A vingt ans", en el qual cal remarcar l'interès de l'autor per arribar a una producció desprecupada dels prejudicis que acostumen entrebancar l'amateur, però aquest interès posat al servei d'una literatura de mal gust en conseqüència produeix l'efecte d'una precocitat sense transcendència. Amb tot, aquests intents d'orejament de l'amateurisme, que amb major fortuna s'han produït ja a casa nostra, vénen, sigui com sigui, a fer un bé en l'ambient traient el caire excessivament poruc de la producció que de no renovar-se hauria oïegat l'expansió que li és reservat. En "A vingt ans", que com hem dit no té cap transcendència, s'endevina no obstant, un cineasta amb possibilitats, ja que tècnicament, tant de cambra com de muntatge, cal considerar que són unes bobines ben assolides.

Com a comentari final sobre l'aportació d'aquests films estrangers, cal convenir que globalment no són pas superiors a la producció dels nostres amateurs i que si aquests corresponen a una selecció internacional des d'ara considerem en una situació brillant el nostre amateurisme.

Biografies curtes

JULIAN DUVIVIER

Julian Duvivier començà la seva carrera com a actor a l'Odéon parisenc, que en aquell temps dirigia Gabyau. Un amic d'aquell temps, Daniel Riche, secretari de la Societat d'Autors i Gent de Lletres, que freqüentava amb plaer els bastidors de l'Odéon, es fixà en Duvivier i li proposà la col·laboració amb ell per a la realització de diversos films.

La proposició interessà el jove actor, que ajudà Daniel Riche en una multitud de pel·lícules.

Més tard el cinema se sentia agitat i sofria un canvi complet d'orientacions amb l'adveniment del film sonor. Julian Duvivier es retirà i estudià les posibilitats del nou art, i després d'un allunyament de més d'un any — temps que invertí íntegrament a l'estudi — tornà a la lluita decidit ja a l'assaig. I ens ofereix aleshores "David Golder", que la premsa mundial elogia sense reserves.

Avui, matinal, a les 11, a dues pessetes

litats del nou art, i després d'un allunyament de més d'un any — temps que invertí íntegrament a l'estudi — tornà a la lluita decidit ja a l'assaig. I ens ofereix aleshores "David Golder", que la premsa mundial elogia sense reserves.

Després d'aquesta producció dramàtica, Duvivier decidí realitzar un film d'ambient exòtic. A penes restablert d'una greu malaltia s'embarcà cap al Marroc, on produí "Los cinco gentlemen malitos", segons l'obra original d'André Reuze.

Un descans aproximadament d'un any, coincidint amb la crisi de la producció francesa, fou aprofitat per Julià Duvivier per preparar els escenaris i particularment el de "Poli de Carotte", que

sempre ha ocupat un lloc privilegiat en el pensament de Duvivier.

Al mateix temps es presentava també amb èxit "Allo Paris", un film rodat a Berlín per Duvivier, d'acord amb un escenari molt original.

Sense descans, Duvivier realitzà immediatament "La cabeza de un hombre" (títol traduït literalment), amb Harry Baer, Gina Manes, Lukinow, etc.

DEMA, ESTRENA

AL SALO CATALUNYA

IRUSTA CON SUS CANTOS, LUGAZOT CON SU GRACIA, DEMARE CON SU MUSICA

TRINI MORENO-KETTY MORENO-YANULA

AVES SIN RUMBO

LIBRO Y DIRECCION DE ANTONIO GRACIANI

ESTUDIOS ORPHEA FILMS

DISTRIBUCION MEYER FILMS

sempre ha ocupat un lloc privilegiat en el pensament de Duvivier.

Al mateix temps es presentava també amb èxit "Allo Paris", un film rodat a Berlín per Duvivier, d'acord amb un escenari molt original.

Sense descans, Duvivier realitzà immediatament "La cabeza de un hombre" (títol traduït literalment), amb Harry Baer, Gina Manes, Lukinow, etc.

"Viena 1934"

Amb aquest títol Jean Masson, cineasta francès, ha fet un reportatge sobre la història capital austríaca. Es remarca el favor especial que ha obtingut de l'arxiduque Otto autoritzant-lo de "rodar" al convent dels caputxins, on hi ha entrats 134 dels Habsburg. És la primera vegada que s'ha donat aquesta autorització tantes vegades sol·licitada. Ha pogut Jean Masson filmar també la Corona de Carlemany, el manuscrit de la Tercera Simfonia de Beethoven, etc.

LES ESTRENES DE DILLUNS

"AVES SIN RUMBO"

Irusta, Fugazot i Demare, junt amb Graciani, han fet el seu segon film, que és el que demà s'estrenarà al Catalunya: el primer fou "Bolíche".

Al repartiment d'aquest nou film hi ha també Trini Moreno, Ketty Moreno i V. Padula. La música és de Demare. El llibre i la direcció són d'Antonio Graciani. Ha estat rodada als estudis "Orphea Films", de Montjuïc, i Meyler Films n'és la distribuïdora.

"PESCADA EN LA CALLE"

S'estrenarà demà al Coliseum. La direcció és del realitzador rus Marion Gering, amb Sylvia Sidney de principal interpret. Entre els films d'aquesta artista cal esmentar en primer lloc "Carrers de la ciutat", film en el qual feu la seva aparició amb Rouhen Mamoulian, avui consagrat com a director. Ha interpretat diversos films a les ordres del mateix director d'ara, entre ells "Dames de presidí". George Raft és l'altre protagonista: l'hem vist darrerament en "Cuidos en la venganza", de James A. Flood. Completan aquest repartiment Lillian

havent acompanyat a l'Associació de Cultura Musical

la seva actuació a l'Apollò

la companyia catalana Casals-Clapera.

Es tracta d'unes representacions excepcionals, amb motiu d'haver estat representada aquesta obra un miler de vegades.

Una bona companyia, al cap de la qual figuren l'Alexandre Nolla — destituit ja de la formació hispano-mexicana de Lupe Rivas Cacho — i l'actriu Roser Coscolla, donarà el màxim radiu a aquestes dues funcions.

★ *Mat de la fin.* El govern italià ha atorgat una subvenció a D'Annunzio. "Per què?" — li han preguntat a Mussolini. — El Duce ha respost: "D'Annunzio és com un queixal coratç; si el descuras, us fa mal; perquè ne deis tranquil, no hi ha com posar-li una rena d'or".

★ *Una funció del Circ Hagenbeck per als nens de les institucions d'Assistència*

Ahans d'ahir al migdia el senyor Woldemar Troebst, de la Direcció del Circ Hagenbeck, visita el conseller de Sanitat i Assistència Social de la Generalitat de Catalunya, senyor Josep Denas, per a notificar-li els desitjos de la Direcció d'aquell Circ d'organitzar una funció dedicada exclusivament als nens de la Casa de Caritat i altres establiments de la ciutat, la qual funció tindrà lloc a l'edifici de la Casa de Caritat.

El conseller senyor Denas accepta, agrair, l'ofertament en nom dels nens atesos.

La sessió, que començarà a les deu del matí, és un obsequi absolutament gratuït que el Circ Hagenbeck ofereix als nens dels asils de Barcelona.

TEATRE AMATEUR

A Barcelona

Dinàmica Club. — La Societat Teatral de l'entitat Dinàmica Club (agrupació teatral, principalment) anuncia per al dimenge dia 3 de juny, a les cinc de la tarda, l'estrena d'una obra de mitja hora, amb un repartiment de dos actes, dividits en quatre quadres, titulada "El robar del Lluç". Amb aquesta obra l'entitat clou la seva temporada teatral d'enguany.

NOTICIARI

Concert. — L'Associació d'Estudiants de Medicina ha organitzat per a avui, dimenge, a les onze de matí, a l'auditori de la Facultat de Medicina, un recital de cant i piano, sota el següent programa:

Primera part
Valens Monte Rogi (vocalista):
"Otello" (credo), Verdi;
"Carmen", Bizet;
Oiga Guill (piano):
"Traviata", Verdi;
"Rigoletto" (canto), Verdi.

Segona part
Josep Wreiman (piano):
"Sonata op. 27, número 3", Beethoven;
"Polonesa", Chopin;
"Jour de nocces", Grieg;
"Dansa del moliner", Falla;
"Dansa del foc", Falla.

Quarta audició musical a l'Ateneu Polytechnicum. — Demà, dilluns, dia 28, a les deu de la nit, tindrà lloc a l'Ateneu Polytechnicum la quarta audició musical de les sis organitzades, sota la direcció general del mestre Enric Roig.

La part musical anirà a càrrec del Quartet "Asclepius", format pels senyors doctors Rafael Olivares i Alfred Rócha, violins; Guillem Escardó, viola; Josep Franch, violoncel.

El programa estarà compost de fragments de quartets de Haydn, Mozart, Beethoven i Mendelssohn.

Per a detalls i invitacions, Alt de Sant Pere, 27, principal, telèfon 2505.

Recital Alexandre Vilalta. — El nostre món social i artístic s'interessa vivament, com era de preveure, pel recital que Alexandre Vilalta anuncia per al dimenge vinent, dia 30, tant pels mèrits excepcionals d'aquest eminent pianista català com pel programa que amb gran encert ha combinat per a aquesta sessió.

El recital Vilalta tindrà lloc a la sala del Casal del Marge, a les deu en punt de la nit.

Bond, William Harrigan, George Meeker, Patricia Farley i Clarence Wilson.

El film és basat en l'obra original de Vina Delmar "Bad Girl".

La Cambra Sindical Francesa de la Cinematografia proposa un pla de renovació del film francès

Aquesta setmana ha celebrat aquesta entitat una reunió que revestí importància, aïmenys pels acords que s'hi prengueren. Sens dubte, el més important és el projecte de renovació del film francès llegit per Charles Duval, degut a la major part a Marcel Vanciel.

Com a mesura preliminar i amb caràcter d'urgència diu: "Prohibició absoluta d'importar films estrangers durant tres mesos, a comptar del dia que entri en vigor el present pla."

2.—Supressió pura i simple del contingut actual.

Obligació per les distribuïdores d'una banda i els directores de sales d'espectacles per l'altra, de llogar i projectar un percentatge de films francesos progressius d'any en any durant un període de cinc anys, excepció feta de les actualitats, films de publicitat, d'ensenyament i documental tecnològics.

Control per a l'enregistrament de cada pel·lícula, amb la vigilància d'un organisme diferent de la censura.

3.—Creació d'una llicència per als productors, distribuïdors i explotadors de sales; aquesta llicència podrà ésser retirada en dos casos: per fallida fraudulenta i per contravenir la llei de protecció del film francès.

4.—Cap d'aquestes llicències no podrà ésser concedida a una Societat de responsabilitat limitada amb un capital inferior a 300.000 francs per a les productores i a 250.000 francs per a les distribuïdores.

5.—Protecció als treballadors francesos. Aplicació estricta de la llei sobre la mà d'obra estrangera. El doblatge de films estrangers serà efectuat obligatòriament en els estudis francesos.

6.—Preu de la pel·lícula. Supressió del contingut a l'entrada de pel·lícula verge. Aquesta mesura tindrà per efecte donar als particulars la facilitat de proveir-se de pel·lícula a Londres, Nova-York o Berlín.

7.—Protecció duanera. La tarifa del 20 per 100 ad valorem a l'entrada dels films positius o negatius impressionats serà calculada sobre les bases següents: Valor al metre de:

15 francs per les còpies positives originals en llengua francesa; 25 francs per les còpies positives originals en llengua estrangera; 300 francs pels negatius o còpies "duplicats" (són films estrangers en versió original parlats en francès).

8.—Els suplementes de tarifes duaneres així realitzats seran integralsment tramesos en forma de tarifes acordades a les sales de cinema que hagin ultrapasat la quota mínima de films francesos.

9.—Organització i exportació del film francès. Creació d'una oficina central de distribució de films francesos a l'estranger posseïent agències a les principals capitals. Aquesta oficina s'encarregarà de forma total, automàtica i obligatòria, de tota pel·lícula produïda a França per qualsevol Societat que no tingui a l'estranger agències directes i exclusivament franceses. Aquest organisme podrà també explotar directament sales de projecció dedicades amb caràcter d'exclusiva a l'exhibició de films francesos en les principals capitals del món.

10.—Organització i exportació del film francès. Creació d'una oficina central de distribució de films francesos a l'estranger posseïent agències a les principals capitals. Aquesta oficina s'encarregarà de forma total, automàtica i obligatòria, de tota pel·lícula produïda a França per qualsevol Societat que no tingui a l'estranger agències directes i exclusivament franceses. Aquest organisme podrà també explotar directament sales de projecció dedicades amb caràcter d'exclusiva a l'exhibició de films francesos en les principals capitals del món.

11.—Organització i exportació del film francès. Creació d'una oficina central de distribució de films francesos a l'estranger posseïent agències a les principals capitals. Aquesta oficina s'encarregarà de forma total, automàtica i obligatòria, de tota pel·lícula produïda a França per qualsevol Societat que no tingui a l'estranger agències directes i exclusivament franceses. Aquest organisme podrà també explotar directament sales de projecció dedicades amb caràcter d'exclusiva a l'exhibició de films francesos en les principals capitals del món.

12.—Organització i exportació del film francès. Creació d'una oficina central de distribució de films francesos a l'estranger posseïent agències a les principals capitals. Aquesta oficina s'encarregarà de forma total, automàtica i obligatòria, de tota pel·lícula produïda a França per qualsevol Societat que no tingui a l'estranger agències directes i exclusivament franceses. Aquest organisme podrà també explotar directament sales de projecció dedicades amb caràcter d'exclusiva a l'exhibició de films francesos en les principals capitals del món.

13.—Organització i exportació del film francès. Creació d'una oficina central de distribució de films francesos a l'estranger posseïent agències a les principals capitals. Aquesta oficina s'encarregarà de forma total, automàtica i obligatòria, de tota pel·lícula produïda a França per qualsevol Societat que no tingui a l'estranger agències directes i exclusivament franceses. Aquest organisme podrà també explotar directament sales de projecció dedicades amb caràcter d'exclusiva a l'exhibició de films francesos en les principals capitals del món.

14.—Organització i exportació del film francès. Creació d'una oficina central de distribució de films francesos a l'estranger posseïent agències a les principals capitals. Aquesta oficina s'encarregarà de forma total, automàtica i obligatòria, de tota pel·lícula produïda a França per qualsevol Societat que no tingui a l'estranger agències directes i exclusivament franceses. Aquest organisme podrà també explotar directament sales de projecció dedicades amb caràcter d'exclusiva a l'exhibició de films francesos en les principals capitals del món.

15.—Organització i exportació del film francès. Creació d'una oficina central de distribució de films francesos a l'estranger posseïent agències a les principals capitals. Aquesta oficina s'encarregarà de forma total, automàtica i obligatòria, de tota pel·lícula produïda a França per qualsevol Societat que no tingui a l'estranger agències directes i exclusivament franceses. Aquest organisme podrà també explotar directament sales de projecció dedicades amb caràcter d'exclusiva a l'exhibició de films francesos en les principals capitals del món.

16.—Organització i exportació del film francès. Creació d'una oficina central de distribució de films francesos a l'estranger posseïent agències a les principals capitals. Aquesta oficina s'encarregarà de forma total, automàtica i obligatòria, de tota pel·lícula produïda a França per qualsevol Societat que no tingui a l'estranger agències directes i exclusivament franceses. Aquest organisme podrà també explotar directament sales de projecció dedicades amb caràcter d'exclusiva a l'exhibició de films francesos en les principals capitals del món.

17.—Organització i exportació del film francès. Creació d'una oficina central de distribució de films francesos a l'estranger posseïent agències a les principals capitals. Aquesta oficina s'encarregarà de forma total, automàtica i obligatòria, de tota pel·lícula produïda a França per qualsevol Societat que no tingui a l'estranger agències directes i exclusivament franceses. Aquest organisme podrà també explotar directament sales de projecció dedicades amb caràcter d'exclusiva a l'exhibició de films francesos en les principals capitals del món.

18.—Organització i exportació del film francès. Creació d'una oficina central de distribució de films francesos a l'estranger posseïent agències a les principals capitals. Aquesta oficina s'encarregarà de forma total, automàtica i obligatòria, de tota pel·lícula produïda a França per qualsevol Societat que no tingui a l'estranger agències directes i exclusivament franceses. Aquest organisme podrà també explotar directament sales de projecció dedicades amb caràcter d'exclusiva a l'exhibició de films francesos en les principals capitals del món.

19.—Organització i exportació del film francès. Creació d'una oficina central de distribució de films francesos a l'estranger posseïent agències a les principals capitals. Aquesta oficina s'encarregarà de forma total, automàtica i obligatòria, de tota pel·lícula produïda a França per qualsevol Societat que no tingui a l'estranger agències directes i exclusivament franceses. Aquest organisme podrà també explotar directament sales de projecció dedicades amb caràcter d'exclusiva a l'exhibició de films francesos en les principals capitals del món.

20.—Organització i exportació del film francès. Creació d'una oficina central de distribució de films francesos a l'estranger posseïent agències a les principals capitals. Aquesta oficina s'encarregarà de forma total, automàtica i obligatòria, de tota pel·lícula produïda a França per qualsevol Societat que no tingui a l'estranger agències directes i exclusivament franceses. Aquest organisme podrà també explotar directament sales de projecció dedicades amb caràcter d'exclusiva a l'exhibició de films francesos en les principals capitals del món.

21.—Organització i exportació del film francès. Creació d'una oficina central de distribució de films francesos a l'estranger posseïent agències a les principals capitals. Aquesta oficina s'encarregarà de forma total, automàtica i obligatòria, de tota pel·lícula produïda a França per qualsevol Societat que no tingui a l'estranger agències directes i exclusivament franceses. Aquest organisme podrà també explotar directament sales de projecció dedicades amb caràcter d'exclusiva a l'exhibició de films francesos en les principals capitals del món.

22.—Organització i exportació del film francès. Creació d'una oficina central de distribució de films francesos a l'estranger posseïent agències a les principals capitals. Aquesta oficina s'encarregarà de forma total, automàtica i obligatòria, de tota pel·lícula produïda a França per qualsevol Societat que no tingui a l'estranger agències directes i exclusivament franceses. Aquest organisme podrà també explotar directament sales de projecció dedicades amb caràcter d'exclusiva a l'exhibició de films francesos en les principals capitals del món.

23.—Organització i exportació del film francès. Creació d'una oficina central de distribució de films francesos a l'estranger posseïent agències a les principals capitals. Aquesta oficina s'

INFORMACIO D'ESPANYA

La vaga dels obrers del camp

Han estat presentats centenars d'oficis de vaga a diverses provincies

La Federació de Treballadors del Camp ha fet públic un manifest i la Direcció General de Treball ha circulat ordres a tot el país per a evitar el conflicte

(Ve de la primera pàgina)

A les de Còrdova, Badajoz, Cáceres, Jaén, Huelva, Almería, Múrcia, Màlaga, Granada, les de Llevant, les Castelles; molt, no cal dir-ho, i a les de Sevilla i Cádiz.

A quin nombre pua els obrers que van a la vaga?

Per les dades que jo coneix de la meua època de secretari de la Federació, i no crec que hi hagi hagut autèntics sensiblers en més i en menys, es pot calcular que els obrers afectats per la vaga seran un milió.

MANIFEST DE LA FEDERACIÓ DE TREBALLADORS DE LA TERRA

El manifest fet públic per la Federació de Treballadors de la Terra, diu així:

"Ha quedat abolida la llei mal anomenada de Terms Municipals, que garantia la preferència en el treball dels obrers agrícoles locals. Pràcticament, aquesta llei estava derrocada des del mateix dia en que pujaren els radicals al poder, i la resolució de la Cambra, imposada per les dretes, anti-republicanes, amb la complicitat de molts pretesos republicans històrics, no és més que l'acte simbòlic de posar un peu al coll d'un adversari al qual consideren viciat. I el viciat és — no ho oblidem, ciutadans espanyols — l'humil bracer del camp, que no menja pan de la República i que somnia llibertat i pau per a tota la nació.

El manifest fet públic per la Federació de Treballadors de la Terra, diu així: "Ha quedat abolida la llei mal anomenada de Terms Municipals, que garantia la preferència en el treball dels obrers agrícoles locals. Pràcticament, aquesta llei estava derrocada des del mateix dia en que pujaren els radicals al poder, i la resolució de la Cambra, imposada per les dretes, anti-republicanes, amb la complicitat de molts pretesos republicans històrics, no és més que l'acte simbòlic de posar un peu al coll d'un adversari al qual consideren viciat. I el viciat és — no ho oblidem, ciutadans espanyols — l'humil bracer del camp, que no menja pan de la República i que somnia llibertat i pau per a tota la nació.

Però s'equivoquen els qui creuen que la massa camperola ha de suportar en silenci tanta afrenta. En tots els tons de la veu i de la ploma, ha estat exposat als qui ho havien d'escrotar, i un dia i un altre dia ens hem cansat d'assenyalar i posar — les úniques eficaces i possibles — per tal d'acabar amb la injustícia i la persecució. Tot inútil. Quan varem les promeses i promesses del ministre esperàvem alguna cosa: la "reforma" de la Cambra ens ha portat una altra vegada davant la realitat brutal. Els camperols, queden més indignats que mai.

Africa la llei que emparava, encara que fos d'una manera imperfecta i parcial, el seu dret preferent al treball al seu poble, la res no l'limita. Els forasters i de les màquines, amb les quals podran bloquejar els camperols — si els plan — pobles sense vida, el tràfic d'aquests ramats humans, amb la missió dels quals prou exterior a la Cambra els seus "camerons llops" un sacerdot cristià. Serà una altra vegada l'espectacle habitual de les nostres carreteres i dels nostres camps.

UNA NOTA DEL MINISTRE DE TREBALL

A Ministre de Treball s'ha facilitat la següent nota: "Al Ministeri es troben en tramitació actualment uns cinc-cents expedients per a l'anul·lació de diferents de salaris o de condicions d'hores extraordinàries dels obrers agrícoles rurals. Tot això no pot afectar un milió d'obrers d'Espanya, i per consegüent no pot afectar la causa del malestar social al camp.

INSTRUCCIONS ALS DELEGATS PROVINCIALS

La direcció general de Treball ha fet una circular a tots els delegats provincials de treball d'Espanya donant-los instruccions sobre el problema del conflicte camperol.

Orderna que es compleixi el disposat en l'ordre del dia 18 del mes que s'ha en tot el que es refereix als treballs agrícoles perquè es puguin portar a cap amb normalitat i eficiència. Han de recollir urgentment totes les queixes que es presenten a fi de mes, amb objecte que quedin resolts els expedients sobre reclamacions de salaris, diferències de jornals i altres, relacionades amb les bases agrícoles.

Igualment hauran d'esser sancionades amb la major severitat les infraccions comprovades. S'haurà de comprovar el funcionament dels registres locals i oficines de col·locació obrera i cens d'aptitud professional. Hauran d'esser castigades les repulsió sistemàtiques i immotivades dels patrons d'admetre obrers capacitats inserits en els cens, per motius polítics o sindicals. S'imposarà en aquests cas l'obligatorietat d'admissió i s'imposaran sancions, quan es comprovi que no s'ha donat treball sense causa justificada.

S'exhorta el zel de les Juntes de col·locació obrera a fi que facin les gestions que calguin per a col·locar els obrers parats en la recollida de la collita.

S'ordena que es mantingui comunicació constant amb el ministeri sobre totes les incidències que sorgeixin.

L'expressada ordre de 18 del mes que som s'haurà de complir íntegrament sota la responsabilitat dels delegats i funcionaris a les seves ordres.

ELS OFICIS DE VAGA SÓN PRESENTATS A CENTENARS

Avila, 26. — A la Delegació de Treball han estat presentats els oficis de vaga dels treballadors de Treballadors de la Terra de Madrid, de les Altes Torres, Castella, Adrales, Santa Cruz del Valle, Fresner, Urraca, Miguel, Navalgonzo, Aldea del Rio, Pradosegal, Santa Maria de Berrocal, Santa Maria del Barrocal, Montelán i Barajas de la Sierra.

Granada, 26. — La Federació de Treballadors continua la discussió amb els Jutats Mixtos sobre la confecció de les bases de treball al camp. S'han presentat prop de vintanta oficis de vaga a la província, i s'observa que els oficis són impresos.

Huelva, 26. — S'han presentat al Govern civil nombrosos oficis anunciant la vaga general de camperols per al dia 6 de juny. El governador ha manifestat que això obceca a un pla de marcat malis polític, i està disposat a què es respecti la llibertat de treball, impedit actus de violència. El moviment no prosperarà en aquesta província amb tota seguretat, perquè les labors del camp es respectaran per damunt de tot, per a la qual cosa s'han pres les mesures necessàries.

Saragossa, 26. — Quan en aquesta província l'expectació i la inquietud davant l'anunciada vaga de camperols per al dia 6 de juny. Hom sospita que el moviment tindrà una extensió més gran de la que es calculava. S'han presentat vint oficis de vaga. El governador ha manifestat que compta amb la col·laboració decidida de tots els patrons, i si es declara la vaga es posarà en funcions tota la maquinària agrícola de recolecció. Potser hi haurà alguns danys, però seran molt pocs, perquè aquesta mena de perturbacions en el camp no s'extremen en res a les registrades a Extremadura i Andalusia.

Medina del Campo, 26. — La Societat d'Obrers Agrícoles ha presentat a l'Alcalde un escrit anunciant la vaga general de treballadors de la terra per al dia 5 de juny. Les peticions que presenten els obrers són deu, i entre elles figura el compliment de les bases de treball i la legislació social; que abans del 5 del mes estiguin despatxades totes les queixes rurals recorregudes davant el ministeri de Treball, reglamentació dels de màquines i forasters.

Ahama de Granada, 26. — La Societat obrera camperola ha acordat, en assemblea, solidaritzar-se amb el Comitè de Treballadors de la Terra per tal d'anar a la vaga general el dia 5 de juny, cas que el Govern no reconegui les reivindicacions sol·licitades.

El diputat Sr. Domènec Tejero, amb eloqüents paraules, ha presentat l'ordre exaltant la tasca del senyor Cobian al president on fou portat pels seus perseguents. Parla dels ministres que es diuen radicals i diu que foren pitjors que Judes.

El senyor Cobian fa grans elogis del tradicionalisme. Dedicat afectuosos traslats al senyor Fal Conde. Parla del moviment del 10 d'agost i diu que tingut tots els sagraments legals, perquè va tenir com a cabdill el general Sanjurjo. Diu que el moviment de Jaca, des del punt de vista legal, no va tenir justificació. Ha censurat durament el separatisme català.

Ara ja confessen que la sublevació de Sanjurjo era monàrquica

Sevilla, 26. — Al Centre tradicionalista ha donat una conferència el senyor Ferran Cobian i Fernández, de Còrdova un dels processats del 10 d'agost.

El diputat Sr. Domènec Tejero, amb eloqüents paraules, ha presentat l'ordre exaltant la tasca del senyor Cobian al president on fou portat pels seus perseguents. Parla dels ministres que es diuen radicals i diu que foren pitjors que Judes.

El senyor Cobian fa grans elogis del tradicionalisme. Dedicat afectuosos traslats al senyor Fal Conde. Parla del moviment del 10 d'agost i diu que tingut tots els sagraments legals, perquè va tenir com a cabdill el general Sanjurjo. Diu que el moviment de Jaca, des del punt de vista legal, no va tenir justificació. Ha censurat durament el separatisme català.

Ara ja confessen que la sublevació de Sanjurjo era monàrquica

Sevilla, 26. — Al Centre tradicionalista ha donat una conferència el senyor Ferran Cobian i Fernández, de Còrdova un dels processats del 10 d'agost.

El diputat Sr. Domènec Tejero, amb eloqüents paraules, ha presentat l'ordre exaltant la tasca del senyor Cobian al president on fou portat pels seus perseguents. Parla dels ministres que es diuen radicals i diu que foren pitjors que Judes.

El senyor Cobian fa grans elogis del tradicionalisme. Dedicat afectuosos traslats al senyor Fal Conde. Parla del moviment del 10 d'agost i diu que tingut tots els sagraments legals, perquè va tenir com a cabdill el general Sanjurjo. Diu que el moviment de Jaca, des del punt de vista legal, no va tenir justificació. Ha censurat durament el separatisme català.

Ara ja confessen que la sublevació de Sanjurjo era monàrquica

Sevilla, 26. — Al Centre tradicionalista ha donat una conferència el senyor Ferran Cobian i Fernández, de Còrdova un dels processats del 10 d'agost.

El diputat Sr. Domènec Tejero, amb eloqüents paraules, ha presentat l'ordre exaltant la tasca del senyor Cobian al president on fou portat pels seus perseguents. Parla dels ministres que es diuen radicals i diu que foren pitjors que Judes.

El senyor Cobian fa grans elogis del tradicionalisme. Dedicat afectuosos traslats al senyor Fal Conde. Parla del moviment del 10 d'agost i diu que tingut tots els sagraments legals, perquè va tenir com a cabdill el general Sanjurjo. Diu que el moviment de Jaca, des del punt de vista legal, no va tenir justificació. Ha censurat durament el separatisme català.

Ara ja confessen que la sublevació de Sanjurjo era monàrquica

Sevilla, 26. — Al Centre tradicionalista ha donat una conferència el senyor Ferran Cobian i Fernández, de Còrdova un dels processats del 10 d'agost.

El diputat Sr. Domènec Tejero, amb eloqüents paraules, ha presentat l'ordre exaltant la tasca del senyor Cobian al president on fou portat pels seus perseguents. Parla dels ministres que es diuen radicals i diu que foren pitjors que Judes.

El senyor Cobian fa grans elogis del tradicionalisme. Dedicat afectuosos traslats al senyor Fal Conde. Parla del moviment del 10 d'agost i diu que tingut tots els sagraments legals, perquè va tenir com a cabdill el general Sanjurjo. Diu que el moviment de Jaca, des del punt de vista legal, no va tenir justificació. Ha censurat durament el separatisme català.

Ara ja confessen que la sublevació de Sanjurjo era monàrquica

Sevilla, 26. — Al Centre tradicionalista ha donat una conferència el senyor Ferran Cobian i Fernández, de Còrdova un dels processats del 10 d'agost.

El diputat Sr. Domènec Tejero, amb eloqüents paraules, ha presentat l'ordre exaltant la tasca del senyor Cobian al president on fou portat pels seus perseguents. Parla dels ministres que es diuen radicals i diu que foren pitjors que Judes.

El senyor Cobian fa grans elogis del tradicionalisme. Dedicat afectuosos traslats al senyor Fal Conde. Parla del moviment del 10 d'agost i diu que tingut tots els sagraments legals, perquè va tenir com a cabdill el general Sanjurjo. Diu que el moviment de Jaca, des del punt de vista legal, no va tenir justificació. Ha censurat durament el separatisme català.

Ara ja confessen que la sublevació de Sanjurjo era monàrquica

Sevilla, 26. — Al Centre tradicionalista ha donat una conferència el senyor Ferran Cobian i Fernández, de Còrdova un dels processats del 10 d'agost.

El diputat Sr. Domènec Tejero, amb eloqüents paraules, ha presentat l'ordre exaltant la tasca del senyor Cobian al president on fou portat pels seus perseguents. Parla dels ministres que es diuen radicals i diu que foren pitjors que Judes.

El senyor Cobian fa grans elogis del tradicionalisme. Dedicat afectuosos traslats al senyor Fal Conde. Parla del moviment del 10 d'agost i diu que tingut tots els sagraments legals, perquè va tenir com a cabdill el general Sanjurjo. Diu que el moviment de Jaca, des del punt de vista legal, no va tenir justificació. Ha censurat durament el separatisme català.

Ara ja confessen que la sublevació de Sanjurjo era monàrquica

Sevilla, 26. — Al Centre tradicionalista ha donat una conferència el senyor Ferran Cobian i Fernández, de Còrdova un dels processats del 10 d'agost.

El diputat Sr. Domènec Tejero, amb eloqüents paraules, ha presentat l'ordre exaltant la tasca del senyor Cobian al president on fou portat pels seus perseguents. Parla dels ministres que es diuen radicals i diu que foren pitjors que Judes.

El senyor Cobian fa grans elogis del tradicionalisme. Dedicat afectuosos traslats al senyor Fal Conde. Parla del moviment del 10 d'agost i diu que tingut tots els sagraments legals, perquè va tenir com a cabdill el general Sanjurjo. Diu que el moviment de Jaca, des del punt de vista legal, no va tenir justificació. Ha censurat durament el separatisme català.

Ara ja confessen que la sublevació de Sanjurjo era monàrquica

Sevilla, 26. — Al Centre tradicionalista ha donat una conferència el senyor Ferran Cobian i Fernández, de Còrdova un dels processats del 10 d'agost.

El diputat Sr. Domènec Tejero, amb eloqüents paraules, ha presentat l'ordre exaltant la tasca del senyor Cobian al president on fou portat pels seus perseguents. Parla dels ministres que es diuen radicals i diu que foren pitjors que Judes.

El senyor Cobian fa grans elogis del tradicionalisme. Dedicat afectuosos traslats al senyor Fal Conde. Parla del moviment del 10 d'agost i diu que tingut tots els sagraments legals, perquè va tenir com a cabdill el general Sanjurjo. Diu que el moviment de Jaca, des del punt de vista legal, no va tenir justificació. Ha censurat durament el separatisme català.

Ara ja confessen que la sublevació de Sanjurjo era monàrquica

Sevilla, 26. — Al Centre tradicionalista ha donat una conferència el senyor Ferran Cobian i Fernández, de Còrdova un dels processats del 10 d'agost.

El diputat Sr. Domènec Tejero, amb eloqüents paraules, ha presentat l'ordre exaltant la tasca del senyor Cobian al president on fou portat pels seus perseguents. Parla dels ministres que es diuen radicals i diu que foren pitjors que Judes.

El senyor Cobian fa grans elogis del tradicionalisme. Dedicat afectuosos traslats al senyor Fal Conde. Parla del moviment del 10 d'agost i diu que tingut tots els sagraments legals, perquè va tenir com a cabdill el general Sanjurjo. Diu que el moviment de Jaca, des del punt de vista legal, no va tenir justificació. Ha censurat durament el separatisme català.

Ara ja confessen que la sublevació de Sanjurjo era monàrquica

Sevilla, 26. — Al Centre tradicionalista ha donat una conferència el senyor Ferran Cobian i Fernández, de Còrdova un dels processats del 10 d'agost.

El diputat Sr. Domènec Tejero, amb eloqüents paraules, ha presentat l'ordre exaltant la tasca del senyor Cobian al president on fou portat pels seus perseguents. Parla dels ministres que es diuen radicals i diu que foren pitjors que Judes.

El senyor Cobian fa grans elogis del tradicionalisme. Dedicat afectuosos traslats al senyor Fal Conde. Parla del moviment del 10 d'agost i diu que tingut tots els sagraments legals, perquè va tenir com a cabdill el general Sanjurjo. Diu que el moviment de Jaca, des del punt de vista legal, no va tenir justificació. Ha censurat durament el separatisme català.

Ara ja confessen que la sublevació de Sanjurjo era monàrquica

Sevilla, 26. — Al Centre tradicionalista ha donat una conferència el senyor Ferran Cobian i Fernández, de Còrdova un dels processats del 10 d'agost.

El diputat Sr. Domènec Tejero, amb eloqüents paraules, ha presentat l'ordre exaltant la tasca del senyor Cobian al president on fou portat pels seus perseguents. Parla dels ministres que es diuen radicals i diu que foren pitjors que Judes.

El senyor Cobian fa grans elogis del tradicionalisme. Dedicat afectuosos traslats al senyor Fal Conde. Parla del moviment del 10 d'agost i diu que tingut tots els sagraments legals, perquè va tenir com a cabdill el general Sanjurjo. Diu que el moviment de Jaca, des del punt de vista legal, no va tenir justificació. Ha censurat durament el separatisme català.

Ara ja confessen que la sublevació de Sanjurjo era monàrquica

Sevilla, 26. — Al Centre tradicionalista ha donat una conferència el senyor Ferran Cobian i Fernández, de Còrdova un dels processats del 10 d'agost.

El diputat Sr. Domènec Tejero, amb eloqüents paraules, ha presentat l'ordre exaltant la tasca del senyor Cobian al president on fou portat pels seus perseguents. Parla dels ministres que es diuen radicals i diu que foren pitjors que Judes.

El senyor Cobian fa grans elogis del tradicionalisme. Dedicat afectuosos traslats al senyor Fal Conde. Parla del moviment del 10 d'agost i diu que tingut tots els sagraments legals, perquè va tenir com a cabdill el general Sanjurjo. Diu que el moviment de Jaca, des del punt de vista legal, no va tenir justificació. Ha censurat durament el separatisme català.

Ara ja confessen que la sublevació de Sanjurjo era monàrquica

Sevilla, 26. — Al Centre tradicionalista ha donat una conferència el senyor Ferran Cobian i Fernández, de Còrdova un dels processats del 10 d'agost.

El diputat Sr. Domènec Tejero, amb eloqüents paraules, ha presentat l'ordre exaltant la tasca del senyor Cobian al president on fou portat pels seus perseguents. Parla dels ministres que es diuen radicals i diu que foren pitjors que Judes.

El senyor Cobian fa grans elogis del tradicionalisme. Dedicat afectuosos traslats al senyor Fal Conde. Parla del moviment del 10 d'agost i diu que tingut tots els sagraments legals, perquè va tenir com a cabdill el general Sanjurjo. Diu que el moviment de Jaca, des del punt de vista legal, no va tenir justificació. Ha censurat durament el separatisme català.

Ara ja confessen que la sublevació de Sanjurjo era monàrquica

Sevilla, 26. — Al Centre tradicionalista ha donat una conferència el senyor Ferran Cobian i Fernández, de Còrdova un dels processats del 10 d'agost.

El diputat Sr. Domènec Tejero, amb eloqüents paraules, ha presentat l'ordre exaltant la tasca del senyor Cobian al president on fou portat pels seus perseguents. Parla dels ministres que es diuen radicals i diu que foren pitjors que Judes.

El senyor Cobian fa grans elogis del tradicionalisme. Dedicat afectuosos traslats al senyor Fal Conde. Parla del moviment del 10 d'agost i diu que tingut tots els sagraments legals, perquè va tenir com a cabdill el general Sanjurjo. Diu que el moviment de Jaca, des del punt de vista legal, no va tenir justificació. Ha censurat durament el separatisme català.

Ara ja confessen que la sublevació de Sanjurjo era monàrquica

Sevilla, 26. — Al Centre tradicionalista ha donat una conferència el senyor Ferran Cobian i Fernández, de Còrdova un dels processats del 10 d'agost.

El diputat Sr. Domènec Tejero, amb eloqüents paraules, ha presentat l'ordre exaltant la tasca del senyor Cobian al president on fou portat pels seus perseguents. Parla dels ministres que es diuen radicals i diu que foren pitjors que Judes.

El senyor Cobian fa grans elogis del tradicionalisme. Dedicat afectuosos traslats al senyor Fal Conde. Parla del moviment del 10 d'agost i diu que tingut tots els sagraments legals, perquè va tenir com a cabdill el general Sanjurjo. Diu que el moviment de Jaca, des del punt de vista legal, no va tenir justificació. Ha censurat durament el separatisme català.

Ara ja confessen que la sublevació de Sanjurjo era monàrquica

Sevilla, 26. — Al Centre tradicionalista ha donat una conferència el senyor Ferran Cobian i Fernández, de Còrdova un dels processats del 10 d'agost.

El diputat Sr. Domènec Tejero, amb eloqüents paraules, ha presentat l'ordre exaltant la tasca del senyor Cobian al president on fou portat pels seus perseguents. Parla dels ministres que es diuen radicals i diu que foren pitjors que Judes.

El senyor Cobian fa grans elogis del tradicionalisme. Dedicat afectuosos traslats al senyor Fal Conde. Parla del moviment del 10 d'agost i diu que tingut tots els sagraments legals, perquè va tenir com a cabdill el general Sanjurjo. Diu que el moviment de Jaca, des del punt de vista legal, no va tenir justificació. Ha censurat durament el separatisme català.

Ara ja confessen que la sublevació de Sanjurjo era monàrquica

Sevilla, 26. — Al Centre tradicionalista ha donat una conferència el senyor Ferran Cobian i Fernández, de Còrdova un dels processats del 10 d'agost.

El diputat Sr. Domènec Tejero, amb eloqüents paraules, ha presentat l'ordre exaltant la tasca del senyor Cobian al president on fou portat pels seus perseguents. Parla dels ministres que es diuen radicals i diu que foren pitjors que Judes.

El senyor Cobian fa grans elogis del tradicionalisme. Dedicat afectuosos traslats al senyor Fal Conde. Parla del moviment del 10 d'agost i diu que tingut tots els sagraments legals, perquè va tenir com a cabdill el general Sanjurjo. Diu que el moviment de Jaca, des del punt de vista legal, no va tenir justificació. Ha censurat durament el separatisme català.

Ara ja confessen que la sublevació de Sanjurjo era monàrquica

Sevilla, 26. — Al Centre tradicionalista ha donat una conferència el senyor Ferran Cobian i Fernández, de Còrdova un dels processats del 10 d'agost.

El diputat Sr. Domènec Tejero, amb eloqüents paraules, ha presentat l'ordre exaltant la tasca del senyor Cobian al president on fou portat pels seus perseguents. Parla dels ministres que es diuen radicals i diu que foren pitjors que Judes.

El senyor Cobian fa grans elogis del tradicionalisme. Dedicat afectuosos traslats al senyor Fal Conde. Parla del moviment del 10 d'agost i diu que tingut tots els sagraments legals, perquè va tenir com a cabdill el general Sanjurjo. Diu que el moviment de Jaca, des del punt de vista legal, no va tenir justificació. Ha censurat durament el separatisme català.

Ara ja confessen que la sublevació de Sanjurjo era monàrquica

Sevilla, 26. — Al Centre tradicionalista ha donat una conferència el senyor Ferran Cobian i Fernández, de Còrdova un dels processats del 10 d'agost.

El diputat Sr. Domènec Tejero, amb eloqüents paraules, ha presentat l'ordre exaltant la tasca del senyor Cobian al president on fou portat pels seus perseguents. Parla dels ministres que es diuen radicals i diu que foren pitjors que Judes.

El senyor Cobian fa grans elogis del tradicionalisme. Dedicat afectuosos traslats al senyor Fal Conde. Parla del moviment del 10 d'agost i diu que tingut tots els sagraments legals, perquè va tenir com a cabdill el general Sanjurjo. Diu que el moviment de Jaca, des del punt de vista legal, no va tenir justificació. Ha censurat durament el separatisme català.

Ara ja confessen que la sublevació de Sanjurjo era monàrquica

Sevilla, 26. — Al Centre tradicionalista ha donat una conferència el senyor Ferran Cobian i Fernández, de Còrdova un dels processats del 10 d'agost.

El diputat Sr. Domènec Tejero, amb eloqüents paraules, ha presentat l'ordre exaltant la tasca del senyor Cobian al president on fou portat pels seus perseguents. Parla dels ministres que es diuen radicals i diu que foren pitjors que Judes.

El senyor Cobian fa grans elogis del tradicionalisme. Dedicat afectuosos traslats al senyor Fal Conde. Parla del moviment del 10 d'agost i diu que tingut tots els sagraments legals, perquè va tenir com a cabdill el general Sanjurjo. Diu que el moviment de Jaca, des del punt de vista legal, no va tenir justificació. Ha censurat durament el separatisme català.

Ara ja confessen que la sublevació de Sanjurjo era monàrquica

Sevilla, 26. — Al Centre tradicionalista ha donat una conferència el senyor Ferran Cobian i Fernández, de Còrdova un dels processats del 10 d'agost.

El diputat Sr. Domènec Tejero, amb eloqüents paraules, ha presentat l'ordre exaltant la tasca del senyor Cobian al president on fou portat pels seus perseguents. Parla dels ministres que es diuen radicals i diu que foren pitjors que Judes.

El senyor Cobian fa grans elogis del tradicionalisme. Dedicat afectuosos traslats al senyor Fal Conde. Parla del moviment del 10 d'agost i diu que tingut tots els sagraments legals, perquè va tenir com a cabdill el general Sanjurjo. Diu que el moviment de Jaca, des del punt de vista legal, no va tenir justificació. Ha censurat durament el separatisme català.

Ara ja confessen que la sublevació de Sanjurjo era monàrquica

Sevilla, 26. — Al Centre tradicionalista ha donat una conferència el senyor Ferran Cobian i Fernández, de Còrdova un dels processats del 10 d'agost.

El diputat Sr. Domènec Tejero, amb eloqüents paraules, ha presentat l'ordre exaltant la tasca del senyor Cobian al president on fou portat pels seus perseguents. Parla dels ministres que es diuen radicals i diu que foren pitjors que Judes.

El senyor Cobian fa grans elogis del tradicionalisme. Dedicat afectuosos traslats al senyor Fal Conde. Parla del moviment del 10 d'agost i diu que tingut tots els sagraments legals, perquè va tenir com a cabdill el general Sanjurjo. Diu que el moviment de Jaca, des del punt de vista legal, no va tenir justificació. Ha censurat durament el separatisme català.

Ara ja confessen que la sublevació de Sanjurjo era monàrquica

Sevilla, 26. — Al Centre tradicionalista ha donat una conferència el senyor Ferran Cobian i Fernández, de Còrdova un dels processats del 10 d'agost.

El diputat Sr. Domènec Tejero, amb eloqüents paraules, ha presentat l'ordre exaltant la tasca del senyor Cobian al president on fou portat pels seus perseguents. Parla dels ministres que es diuen radicals i diu que foren pitjors que Judes.

El senyor Cobian fa grans elogis del tradicionalisme. Dedicat afectuosos traslats al senyor Fal Conde. Parla del moviment del 10 d'agost i diu que tingut tots els sagraments legals, perquè va tenir com a cabdill el general Sanjurjo. Diu que el moviment de Jaca, des del punt de vista legal, no va tenir justificació. Ha censurat durament el separatisme català.

Ara ja confessen que la sublevació de Sanjurjo era monàrquica

Sevilla, 26. — Al Centre tradicionalista ha donat una conferència el senyor Ferran Cobian i Fernández, de Còrdova un dels processats del 10 d'agost.

El diputat Sr. Domènec Tejero, amb eloqüents paraules, ha presentat l'ordre exaltant la tasca del senyor Cobian al president on fou portat pels seus perseguents. Parla dels ministres que es diuen radicals i diu que foren pitjors que Judes.

El senyor Cobian fa grans elogis del tradicionalisme. Dedicat afectuosos traslats al senyor Fal Conde. Parla del moviment del 10 d'agost i diu que tingut tots els sagraments legals, perquè va tenir com a cabdill el general Sanjurjo. Diu que el moviment de Jaca, des del punt de vista legal, no va tenir justificació. Ha censurat durament el separatisme català.

Els metal·lúrgics de Madrid

Als setanta-nou dies de vaga

Madrid, 26. — La vaga de metal·lúrgics ha completat avui els 78 dies, sense que, de moment, es deixi entreveure solució al conflicte.

Al ministeri de Treball, convocada pel ministre, ha celebrat el senyor Estadella una conferència amb els obrers vaguistes metal·lúrgics. L'entrevista ha durat dues hores i no hi ha hagut fórmula de concòrdia. Per tant, el plet segueix igual. Les impressions són cada vegada més pessimistes.

DETENCIONS

La policia ha detingut aquesta tarda Aquil·les Sánchez, secretari de la secció de metal·lúrgics de la C. N. T., ajustador d'ofici, i Roc Herrera, manya, també adscrit a la C. N. T., com a suposats complicats en l'assassinat del contramestre de la fàbrica Espejales, Joan Gris.

La policia ha sabut que ambdós es passejaven pels voltants de la casa de la víctima i la fàbrica Espejales dies abans del crim, així com altres detalls, que compliquen els detinguts en l'assumpte. La policia continua practicant investigacions relacionades amb l'assumpte.

El programa parlamentari per a dimarts

Madrid, 26. — El president de la Cambra abandonà el Congrés abans d'acabar la sessió, per haver d'assistir a un sopar. Rebe els periodistes i els feu les següents manifestacions:

— Programa per a dimarts. És absolutament indispensable imprimir una marca més activa a la discussió dels pressupostos que encara queden pendents d'estudi, i si no activem els treballs ens trobarem que arribarem a la data del primer de juliol i no s'hauran aprovat els pressupostos. Dimarts proposaré que es posin a debat els dictàmens dels pressupostos dels ministeris de la Governació i de Comunicacions. També començarà a discutir-se el dictamen sobre modificacions de la llei relativa a nomenaments de jutges municipals. Espero que també es discutirà el dictamen sobre augment d'havers als carrabners. Finalment proposaré alguns assumptes que no ofereixen dificultats, i també proposaré que es discuteixi el dictamen sobre les despeses originades amb motiu de les festes de la República.

Ha acabat fent constar que per obligació ineludible havia de retirar-se de la Cambra, i ho lamentava perquè no podria escoltar els oradors que havien d'intervenir en el debat sobre la proposició del senyor Calvo Sotelo.

Els sous dels carrabners poden afectar la vida del Govern

Madrid, 26. — La minoria socialista ha pres l'acord de defensar el primitiu dictamen d'havers dels carrabners. Creu la minoria socialista que no haver-hi diferència entre un i altre institut, i que per tant en l'hemicycle mantindrà l'actual dictamen.

Les minories agrària i de la Ceda es mostren contràries al primitiu dictamen. Els diputats radicals demanen també aquest dictamen, però davant de l'actitud de les minories agrària i Ceda han decidit deixar lliure aquest assumpte dintre la comissió.

Com sigui que la qüestió dels havers dels carrabners constitueix un compromís del Govern, sembla que aquest farà qüestió de confiança el dictamen emès per la comissió. Si això és així, i els radicals i els agraris no depenen llur actitud, l'assumpte oferirà un aspecte polític del qual pot dependre la vida de l'actual Govern.

Avui marxa el senyor Pita Romero a Roma

Madrid, 26. — Aquesta tarda han celebrat una extensa conferència els senyors Kocha i Pita Romero. Com es veu, el senyor Kocha substituirà el senyor Pita Romero en la cartera d'Estat durant l'estada del senyor Pita Romero a Roma.

Demà, a les deu de la nit, empenirà el seu viatge a Roma el senyor Pita Romero. Marxa amb caràcter d'ambaixador extraordinari, per tal de negociar el concordat d'Espanya amb la Santa Seu. Acompanyaran el ministre d'Estat la seva esposa i els senyors Mora i Valera, del cos diplomàtic, i el secretari polític del senyor Pita Romero. El ministre d'Estat des de París marxarà directament a Roma, on romanirà dos mesos aproximadament.

El periòdic "Luz" recull el rumor circular en els passadissos del Congrés, i diu que amb motiu del viatge del senyor Pita Romero es pensava enviar a la nostra ambaixada a Roma diversos tancos del tresor artístic nacional. Suposa que cas d'èsser certa la notícia es donarà a l'assumpte la deguda publicitat, explicant les raons existents per a aquest trasllat.

ADVERTISEMENT

Advertim a les persones a les quals interessi la publicació immediata de les notes que ens envien que els originals han de dirigir-se tots a la Redacció, Corre Catalanes, 589, 1er pis, abans de les nou del vespr. Els que ens arribin més tard d'aquesta hora o vagin adreçats a la impremta.

Les fundacions Massana i els seus protectors

El Patronat de les Fundacions Massana celebra darrerament una sessió extraordinària dedicada a manifestar personalment als senyors Josep Maria i Manuel Roviralta llur agraïment més pregon per la seva generosa protecció a l'Escola Massana. Presidí l'acte, tingut a la Casa de l'Arquiduc, el doctor Jaume Serra-Hunter, conseller delegat de Cultura, en representació de l'alcalde, i hi assistiren els vocals de la Junta de Patronat senyors Francesc Rossell i Cristó Cortés, regidors; Pere Corominas, president de la Junta de Museus; Francesc Martorell, representant de l'Institut d'Estudis Catalans; Jaume Marco, president del Foment de les Arts Decoratives; Gonzal Serrallana, cap de la Secció Municipal de Cultura; Jaume Busquets, director de l'Escola Massana, i els professors de l'Escola senyors Rafols, Collet, Sabater, Muntanell, Gols, Vidal, Corberó, Soldevila, Albiol i el senyor Duran i Santpere, director de l'Arxíu Històric de la Ciutat, que actuava de secretari.

El senyor Serra-Hunter i el senyor Marco feren remarcar la importància del grec exemplar dels senyors Roviralta, gràcies al qual l'Escola Massana pogué sobreviure a un moment difícil, i feren ofrena al senyor Roviralta d'una copa de metall repujat i vidre gravat feta a l'Escola com a penya d'agraïment.

El senyor Josep Maria Roviralta, en nom propi i en el del seu germà absent, regregrà el donatiu, i després de fer un elogi de l'Escola Massana prometé fundar un Premi anual de 1.000 pessetes per al millor dibuix, i demanà que aquest Premi dugués el nom d'algun artista català que hagués treballat molt per l'enaltiment de les arts decoratives.

El President declarà que la Junta de Patronat havia pres l'acord de conferir el títol de Patró Adjunt de les Fundacions Massana als senyors Roviralta així com als senyors Rafael Patxot, Apelles Mestres i Ferran de Segarra per la col·laboració exemplar que havien exercit en l'obra de les Fundacions.

Al torero Gallo li embarguen la paga

L'ex-torero "Almanseño" presentà ahir en un dels Julfats de Barcelona una reclamació de quantitats contra el "Gallo".

En la reclamació presentada, l'"Almanseño" reclama la quantitat de 70.000 pessetes que va deixar al "Gallo", i a més, el 5 per 100 que li pertoca per haver-li fet d'apoderat dels primers vint curses de braus que ha torerat el "Gallo" a Espanya en tórnament d'Amèrica.

Un cop sol·licitat l'embargament preventiu de la quantitat que havia de cobrar el "Gallo" a Barcelona, no es pogué lliure endavant perquè l'Empresa va presentar uns documents que acreditaven que li havia estat ja avançat tot l'import de les curses que li contractades. El jutge ordenà que es trametesin exhortos a Còrdova i a València, on el "Gallo" ha torerat aquesta mateixa setmana i ha de tornar a fer-ho un dia d'aquestes. D'aquestes citacions s'han rebut ja al Julfat les respostes en les quals es diu que a Còrdova el Julfat s'ha cancel·lat de 10.000 pessetes i a València d'una quantitat semblant, però bé que en aquesta darrera citació la quantitat reintegrada seria retornada a l'Empresa en el cas que no se celebrés la cursa a bé que el "Gallo" no hi prengui part.

Escorcolls i fulls clandestins

La policia de l'Hospitalet, junt amb la guàrdia civil que està de servei en aquella barriada, va practicar ahir escorcolls a unes quantes cases i va escorcollar tots els individus que els semblaven sospitosos. Van detenir-ne uns quants, els quals foren posats en llibertat després d'haver estat comprovada la seva personalitat.

La policia s'ha duta d'una gran quantitat de fulls clandestins, i sembla que està a punt de descombrir el lloc on els imprimien.

Entre els detinguts hi ha Josep López, domiciliat a la Torrada. Aquest subjecte està reclamat, per robatori i atemptat, pel Julfat de Sant Feliu de Llobregat.

I Saló del Turisme i dels Esports

El dissabte vinent, dia 2 de juny, tindrà lloc la inauguració del Saló del Turisme i dels Esports, adscrit a la Fira de Barcelona. Al Palau número 2 de Montjuïc es treballa intensament en la instal·lació dels stands, per tal que quedin enllestits per a aquella data.

Tots aquells organismes i entitats que han de concorrer al Saló i que encara no han iniciat la instal·lació són pregats de fer-ho des de demà, dilluns, immediatament.

Els tiquets de la J. A. F.

Ha estat processat el tallador de la casa

El Julfat número 3, que és el que instrueix el sumari amb motiu de l'acte dels tiquets de la sastreria J. A. F., ha dictat autènticament i presó contra el tallador de la dita sastreria, anomenat Manuel Turón. El considerava com a encobridor dels delictes d'estafa i aixecament de béns. El jutge, però, l'ha deixat en llibertat provisional.

Durant tot el dia d'ahir va continuar la desfilla davant del jutge de les persones que han resultat estafades pel procediment dels tiquets.

El jutge, per tal de tenir temps per a poder posar en ordre tota la documentació que es refereix a aquest afer, s'ha vist obligat a prendre el termini de citar causa dia únicament a deu de les persones perjudicades.

Moltes d'aquestes, com recorda el lector, sol·licitaren i sol·liciten del Julfat que en el cas que fossin trobats els seus vestits, encara que fossin a mig fer, els signu lliurats, ja que en aquest cas, ultra no sortir-ne perjudicats del tot, els podrien portar a una altra sastreria per fer que els acabessin de confeccionar.

El Julfat hi ha accedit i ha ordenat que es practiquin un reconeixement per tal de saber quantes peces de roba es troben en poder dels treballadors d'aquella casa, ja que, segons sembla, d'aquests n'hi ha molts que per tal de rescabalar-se es quedarien el gènere que tenen per a confeccionar.

Al Julfat hi han començat a ploure denúncies per gèneres lliurats, els quals encara no han estat cobrats. Hi ha molts industrials de Barcelona i de ciutats veïnes que n'han sortit perjudicats.

Un document del Sindicat General de Tècnics sobre la indústria siderúrgica

Signat pel president i el secretari d'aquesta entitat, ha estat tramès al senyor conseller de Treball un document que es refereix al retard en que es troba la indústria siderúrgica del país respecte de la dels altres països.

La culpa, segons diuen, és dels patrons, els quals no han sabut aprofitar les ocasions excepcionals que s'els han presentat per a fer de la nostra indústria un model i posar-la al nivell científic i pràctic d'Europa. La llei d'això només s'han preocupat de saldar la República.

Referint-se a la manca de recursos de la dita indústria, en el document que s'ha presentat al senyor conseller de Treball, s'ha tractat d'un subterfugi. I és que, per tal de demostrar-ho, l'exemple d'una casa de Barcelona, d'aquesta raça, la qual, tot i haver guanyat durant la guerra 140 milions de pessetes, després, en lloc de beneficiar, adquiria terrenys i posava a la reserva capitals que no contribuïen a l'Estat.

Per tot el qual la Secció segona del Sindicat de Tècnics de Catalunya ha pres l'acord de dirigir-se al senyor conseller de Treball per mitjà del document que resumim, demanant-li que assumís l'organització de la direcció tècnica de totes les cases que decideixin tancar, tota el control de la Generalitat de Catalunya.

Segueix sense trobar el cadàver del caporal d'aviació Sales

Tot i els treballs d'exploració que segueixen efectuant els equips de salvament de l'Aeronàutica Naval, encara no ha estat trobat el cadàver del caporal d'aviació Amador Sales, desaparegut a conseqüència de l'accident ocorregut el dimecres passat, davant els banyes de Sant Sebastià.

XI FESTA D'INFANTS I DE FLORES

Va perfilant-se el programa de la XI Festa d'Infants i de Flores a profit de l'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana que se celebrarà el dimecres vinent, dia 3 de juny, al Poble Espanyol, del Parc de Montjuïc.

Es pot anunciar, per ara, que hi prendran part la Banda Municipal, l'Institut Català de Rítmica i Plàstica i el Grup de Danses de l'Euzko-Batzokia. Els altres elements seran anunciats aviat.

Continuen rebent-se donatius. La llista dels quals serà publicada a l'edició vinent.

Una inauguració L'exposició de clavells a Sitges

El president de la Generalitat de Catalunya, senyor Lluís Companys, assistí ahir a la tarda a la inauguració de l'exposició de Clavells, de Sitges. L'acompanyaren el seu secretari, senyor Joan Alavedra; el cap dels Serveis de Premsa, Joaquim Vilà, i el de Cerimonial, senyor Rubí.

En arribar a Sitges va ésser rebut pel general Batet, el senyor Xavier de Sales, cap d'Estat Major de l'Armada, i el conseller-regidor de Governació, senyor Josep M. Massip, el qual representava l'alcalde de Barcelona; l'alcalde de la vila, senyor Olivella, i l'Ajuntament en ple.

Es dirigí directament als jardins "El Retir", on té lloc l'esmentada exposició. L'esperaven allí el senyor Sabater, president de l'Atracció de Forasters; el regidor de l'Ajuntament de Barcelona senyor Pla, el president de l'Entitat, senyor Josep Costa, i els senyors Ventura i Virgili. Joan Massip, Vidal, Cortada, senyora Jacas i moltes altres personalitats.

En entrar al recinte de l'exposició una orquestra executà "Els Segadors" i l'"Himne de Riego". El senyor Companys i el seu seguit visitaren delingudament l'exposició, i el senyor Sabater els donà les explicacions del cas. Després el president de l'Atracció de Forasters pronuncià un discurs donant la benvinguda al senyor president.

El senyor Companys agrai la benvinguda cordial que li havia donat el senyor Sabater, com també les manifestacions d'afecte i simpatia de què havia estat objecte. Digué també que entreting de les seves obligacions poder fer una visita tan plaent li era un deure i al mateix temps un incentiu per a seguir treballant per Catalunya i per la República.

Seguidament el senyor Companys i els seus acompanyants es traslladaren a l'Ajuntament, on l'alcalde li donà la benvinguda i diversos representants d'entitats locals i foranes li presentaren els seus respectes. Abans de marxar feu, encara, una visita a l'Atracció de Forasters, on fou rebut per tota la Junta directiva.

Denúncia contra un metge

Ahir, al Julfat de guàrdia, va presentar una denúncia un metge, fill d'una senyora que va tenir a conseqüència d'una operació quirúrgica, la qual li fou practicada per una de les primeres figures de la Ginecologia de Barcelona. La denúncia es recollí en uns dictàmens, en els quals es diu que la mare del metge que ha presentat la denúncia va morir a conseqüència de la dita operació.

El jutge la va admetre.

El darrer festival amb l'Uzpesti de Budapest

L'EQUIP DEL C. N. BARCELONA VA PERDRE PER SIS GOLS A QUATRE, MALGRAT FER EL MILLOR PARTIT DEL SEU HISTORIAT

CARME SORIANO VA BATRE EL RECORD DE CATALUNYA I D'ESpanyA DELS 200 METRES DORS FEMENINS

Dels que el dijous passat no veien l'equip hongares, per dubtar d'anar a la piscina, ahir foren molts els que tampoc no pogueren veure'ls, per la impossibilitat d'entrar.

Feia molt temps que la piscina del C. N. Barcelona no havia registrat un nombre tan gran d'espectadors. Els comentaris de la primera jornada foren la millor propaganda per a la d'ahir, i val a dir que els espectadors sortiren satisfets de l'actuació d'uns i altres.

La prova esperada amb el màxim interès era el partit de water-polo. Pel resultat del primer dia hom esperava una cosa igual, però volia veure actuar els anys del water-polo mundial. El que no esperava veure equip. Ahir els nostres jugadors van tornar a perdre, però ho feren diuina forma molt diferent del primer dia. Sortiren decidits a millorar el resultat passat, i ho assoliren plenament. Es va perdre per sis gols a quatre després d'un partit molt emocionant, no tan vistós com l'anterior, però més positiu.

No fou tan bonic perquè els hongaresos es trobaren sorpresos davant la corajosa defensa dels nostres jugadors, que desfeien les jugades que ells creien impossibles de fallar. Els veiem més desencertats, no tan precisos en les passes i sobretot deixaren entreveure que quan es posen a jugar brut també són els amos.

Per contra, al nostre equip hi ha més més coratge i decisió, tant en l'atac com en la defensa.

L'ombra esporugidora de l'equip hongares, que en el primer partit influència tant, ahir no existí gens. El

Comarques Catalanes

LLEIDA

La Junta de Regs :: La Volta a Catalunya :: Contractista després :: Noves diverses

Lleida, 26. — Sota la presidència de l'alcalde, aquesta tarda s'ha reunit la Junta de Regs, i ha pres importants acords que afecten els Regs de l'horta.

Ha estat anunciat per al dia 31 del mes en curs la subhasta d'arrendament dels terrenys comunals d'aquest Municipi.

El Grup Cultural de Joventut Republicana ha quedat encarregat de l'organització, a Lleida, de la Volta a Catalunya.

La penya ciclista "Pinchazo" ha obert una subscripció per tal de pagar les despeses al seu consoci Francesc Figueres, que participarà a l'esmentada Volta.

La guàrdia civil d'Agramunt ha donat compte al jurat que el contractista d'obres Josep Garriga arrencava la pedra que necessitava, per a una obra que tenia en construcció, d'una propietat del senyor Josep M. Vall, metge de Barcelona.

Per haver sostret una maleta de l'artista de teatre senyoreta Angela Ros, ha estat posat a disposició del jutjat Josep M. Barabà, veí de Reus. — C.

GIRONA

Fleques en rebellia :: Talla clandestina d'arbres :: Nous llocs de policia a Figueres, Puigcerdà, Olot i Blanes :: Vària

Girona, 26. — Demà, a l'estadi de Vista Alegre, jugarà l'equip local amb el Tàrragona.

Al mercat de bestiar celebrat avui s'han presentat 500 caps, i s'han recaptat per arbitris municipals 258 pessetes.

Quan el comissari d'Ordre Públic ha rebut els periodistes, un company li ha denunciat que algunes il·legues d'aquesta ciutat s'obligava a pagar el pa rodó, de quilo, a 80 cèntims i no a 75 cèntims, com fou acordat suara per mitjà de la Junta Reguladora. El senyor Pruners ha manifestat que no havia rebut cap denúncia escrita que fes referència a aquesta qüestió, i ha pregat que fessin avinent que ningú no pagui el pa rodó de quilo a més de 75 cèntims, que és el preu establert, i que venguen obligats a tenir-ne en existència totes les fleques de la ciutat.

Els mossos d'Esquadra de Calonge denunciaren al Servei Forestal de la Generalitat l'apoderat de la propietat de Carles Camps, de Palaufrugell, i Pere Puig i Miquel, de Morell, per la talla d'arbres sense el corresponent permís.

Organitzada per agents de la plantilla de la Generalitat s'ha constituït la Inspecció de Vigilància de Figueres.

La setmana entrant prestaran servei les inspeccions de Puigcerdà, Olot i Blanes, i a mesura que hi hagi personal disponible s'aniran creant inspeccions a les localitats més importants d'aquestes comarques.

El director de l'Escola d'Infermeres de la Generalitat, doctor Baltasar Píson, donarà el dimarts vinent, a les set de la tarda, al saló de sessions de l'Ajuntament, una conferència sobre el tema "L'enfament d'infermeres a l'Escola de la Generalitat". — C.

MANRESA

Accident del treball :: La vaga de cambriers :: Fàbriques que tanquen Vària

Manresa, 26. — Avui, a l'Associació de Dependents donarà una conferència el diputat senyor Serra i Moret sobre el tema "El problema social".

El manobrer Josep Torres, que resultà greument ferit en l'accident d'ahir a la casa Pirelli, segueix en el mateix estat de gravetat.

Aquest matí ha estat assistit al dispensari Mare Jodel, de 25 anys, de diverses ferides al coll produïdes en trencar-se-li una setra mentre treballava a la serradora de Successors d'Aguado Germans.

Segueix en el mateix estat la vaga dels cambriers. La societat dels obrers ha publicat una nota en la qual posa el públic al corrent de la vaga, manifestant les seves esperances que en sortiran victoriosos.

A la fàbrica del senyor Bertrand i Serra ha estat fixat un avís anunciant que amb motiu de la vaga de contramestres dilluns la fàbrica restarà tancada. Per aquest motiu queden en atur forçats 1.500 persones. Una altra fàbrica en la qual treballen 400 obrers ha anunciat la mateixa mesura.

Organitzat per la Societat de Cava i Pesca legal demà tindrà lloc a Castellgallí un concurs al riu Cardener. — C.

nostre equip sortí a jugar amb tota voluntat, i cada un dels components millorà l'actuació acostumada.

Es per això que tot i perdre feren el millor partit del seu historiat. El seu esforç en quedar bé val un comentari a part.

En la resta del festival Carme Soriano va batre el record de Catalunya i d'Espanya, que posseïa Maria Amadell, del Canó Club, de Madrid, amb el temps de 3 minuts, 31 segons, i el deixà establert en 3 minuts, 27 segons.

Fora dels 50 metres estil lliure, que guanyà Sabata en forma emocionant, la resta de proves les guanyaren els hongaresos.

Els resultats internacionals foren:

50 metres lliure internacional

Primer, Sabata (C. N. B.), en 28 s. 4-10; segon, Bozsi, en 28 s. 6-10; tercer, Vago (U. T. E.), en 29 s. 3-10; quart, R. Puig (C. N. B.), en 29 s. 6-10.

200 metres lliure internacional

Primer, Szabados (U. T. E.), en 2 m. 28 s. segon, Carulla (C. N. B.), en 2 m. 35 s. 8-10; tercer, Cabrejas II, en 2 m. 40 s. 4-10; quart, Cadrol, en 2 m. 40 s. 8-10; cinquè, Blau, en 2 m. 40 s. 6-10.

TARRAGONA

La fàbrica del gas :: La Festa de la Salut :: Nota de l'Ajuntament sobre les gestions efectuades a Madrid :: Subvenció :: Multes i suspensió d'un diari :: Noves diverses

Tarragona, 26. — El concessionari de la fàbrica del gas ha visitat l'alcalde i ha manifestat que dintre de breu termini començaran les obres de la nova fàbrica.

Demà, al matí, al saló d'actes de l'Ajuntament, se celebrarà la festa de la salut, en la qual es pronunciaran discursos al·lusius a l'acte dels doctors Folch i Sansa-Salafranca. Hi assistiran les autoritats i els professors amb els alumnes de primera ensenyança. Dilluns els metges de l'Equip Médico-Escolar donaran conferències sobre el mateix assumpte als diversos grups escolars.

L'alcalde ha facilitat una llista a la premsa detallant les diverses gestions efectuades a Madrid pel senyor Lloret, en el recent viatge efectuat, junt amb el Conseller de Cultura i diversos tècnics del Municipi. Per bé que l'objecte principal del viatge foren els afers de turisme, van ésser tractats diversos assumptes d'interès a la ciutat, entre els quals la construcció de l'estació central, acollint-se a la llei d'enllaços ferroviaris.

Comuniquen de Madrid que l'Estat ha concedit la quantitat de 3.000 pessetes, destinades a les colònies escolars, d'aquest Ajuntament.

El dia 7 del mes entrant donaran un concert en aquesta ciutat els alumnes del Conservatori del Liceu, de Barcelona.

El comissari senyor Pujol i Font ha lliurat als periodistes la següent nota: "Com signi que a pesar de l'estat d'alarma ha continuat la campanya de descrèdit i pertorbació que venia duent a terme el periòdic "La Cruz", i atenció la reiterada desobediència d'aquella publicació a ordres perfectament pertinents que fan referència a la censura dels impresos que no se'n fan quan està declarada tal situació d'alarma, he acordat imposar-li una multa de mil pessetes i suspendre la publicació. Així mateix he imposat una multa de mil pessetes al senyor Jaume Beliver, per la mateixa desobediència, publicant material d'impremta que havien estat consultat amb anterioritat havia estat refusat pel comissari."

El senyor Batet ha telefonat a l'alcalde senyor Lloret i li ha avançat un telegrama oficial en el qual li fa saber que ha rebut l'autorització del Ministeri de la Guerra per a l'enderrocament de la Caserna del Carro.

L'alcalde ha disposat que comencin les obres dilluns.

Després de l'alcalde s'ha signat avui l'escritura de compra de la casa número 5 de la Baixada del Roser, destinada a arxíu històric de la ciutat.

L'enderrocament de la caserna del Carro té una gran importància per a la ciutat, i és un altre dels resultats beneficis aconseguits pel nostre alcalde senyor Lloret, alcalde de Tarragona, en el seu recent viatge efectuat a Madrid.

A part que l'espai on està emplaçat l'esmentat edifici militar permetrà establir-hi una plaça de grans dimensions, facilitant el tràfic i efectuant excavacions arqueològiques, el resultat de les quals pot posar al descobert noves peces de valor. — C.

TORTOSA

Conferència política :: El Centre Català i la República :: Accidents del treball :: Noves diverses

Tortosa, 26. — Demà al matí, al Bernet cinema, donarà una conferència sobre "El que han fet els governs de la República i el que haurien d'haver fet" el diputat senyor Maerker.

Els boy-scouts es traslladaran demà a Escorialson i Riuclacanyes.

El dijous vinent, a l'estadi del Centre Català i la República tindrà lloc un acte de germanor en honorament al director d'Acció, senyor Od i Miquel, per l'èxit aconseguit en la darrera conferència donada a l'Ateneu.

Ha quedat oberta la inscripció que a curs d'Alimentació i Cua a càrrec de la Generalitat i la Delegació de Palestra, Ateneu, Vida Tortosa i altres entitats.

L'Ajuntament ha acordat subvencionar el curs especial per a nenes a les escoles públiques amb 200 pessetes.

Mentre treballava a la fàbrica Vall Corvera, del terme municipal d'

ESTRANGERS

TABU

EL PERFUM
DELICIOS
QUE MAI NO
ACABA
D'EVAPORAR-SE

Dana

El projecte de Litvinov a la Conferència del Desarmament es creu que recollirà l'assentiment general

Converses de Barthou amb Ruchdi bei i Norman Davis

La signatura de la represa ginebrina l'acta diplomàtica ha entrat en una fase nova. El discurs de Barthou al Palau de la Pau ha estat el primer pas d'una sèrie d'actes que tendeixen a la realització d'un projecte de pau que, segons es creu, serà presentat a la Conferència del Desarmament.

Entrevista amb Norman Davis

A les tres de la tarda el senyor Barthou ha conferenciat amb el senyor Norman Davis.

No ha estat facilitada cap nota sobre aquesta conferència, però en sortir, el senyor Davis ha declarat als periodistes:

«El ministre francès d'Afers Estrangers m'ha explicat la posició francesa a la Conferència del Desarmament, posició que ja conecia, però que he tingut la satisfacció de sentir definir de viva veu pel senyor Barthou.

La Conferència naval

Londres, 26. — El redactor diplomàtic del "Daily Telegraph" diu que és molt probable que Espanya i tres Repúbliques més sud-americanes estaran representades en la pròxima Conferència Naval de l'any 1935.

Mr. Henderson arriba a Ginebra

Ginebra, 26. — Aquest matí ha arribat en aquesta capital el president de la Conferència del Desarmament, senyor Henderson, el qual ha desmentit una vegada més que tingui el projecte d'associar-se a la idea de l'Amicistat de la Pau.

Madriaga a París

París, 26. — Procedent de Madrid ha arribat el senyor Madriaga, delegat espanyol a la Conferència del Desarmament.

Una nota de Bolívia sobre el Chaco

La Paz, 26. — L'Oficina d'Informació de guerra ha publicat el següent comunicat:

«L'Exercit de Castella Strongest s'ha desenvolupat molt avantatjósment per a les nostres armes. Ha recollit abundant material abandonat per les tropes paraguayanes en fuga. Fins a aquest moment el nombre de presoners passa de 2.000, entre ells molts oficials. Han estat capturats dos canons de 210 mil·límetres, nombrosos canons de 75 mil·límetres, nombrosos canons de 47 mil·límetres, nombrosos canons de 37 mil·límetres, nombrosos canons de 21 mil·límetres, nombrosos canons de 15 mil·límetres, nombrosos canons de 12 mil·límetres, nombrosos canons de 10 mil·límetres, nombrosos canons de 8 mil·límetres, nombrosos canons de 6 mil·límetres, nombrosos canons de 4 mil·límetres, nombrosos canons de 3 mil·límetres, nombrosos canons de 2 mil·límetres, nombrosos canons de 1 mil·límetre.

Les tropes de l'emir Faïçal es dirigeixen cap a Sanaa

El Caire, 26. — Les notícies que es reben de l'Emirat iemenita i saudita indiquen que aprofitant un agreujament en la situació de pau que en aquests darrers dies ha vingut a pertorbar l'atmosfera de pau que s'havia aconseguit establir entre els dos països.

EL TERRORISME NAZI A AUSTRIA

Vienna, 26. — Continuen com a tants nombrosos atemptats terroristes.

DECLARACIONS DE RUDOLPH

El senyor Rudolph Bei ha expressat a un representant de l'Agència Havas la seva satisfacció per les declaracions que el senyor Barthou ha fet davant la Cambra respecte a Turquia.

Ha afegit que les converses continuaran amb els senyors Barthou, Doumergue i Lebrun li haurien produït íntima satisfacció.

Mussolini parla a la Cambra de la situació politico-econòmica d'Itàlia

(Ve de la primera pàgina)

No obstant, l'Agència Rador diu que als cercles autoritzats es desmenteix categòricament els rumors que han circulat sobre l'existència d'un suposat malestar polític, susceptible de produir un canvi ministerial.

Reorganització de l'exèrcit

Bucarest, 26. — Durant l'estada del director de la fàbrica d'armes anglesa Wickers, a Bucarest, aquest senyor ha estat rebut en audiència pel rei.

Una informació hongaresa

Budapest, 26. — Notícies que es reben de Bucarest assenyalen com a greu la situació política de Romania, a conseqüència del descontentament existent a l'exèrcit, motivat per uns ascensos que es consideren arbitraris.

Un discurs d'Herriot en la clausura de la Conferència d'estudis internacionals

París, 26. — M. Herriot ha presidit a la Sorbona la sessió de clausura de la Conferència d'altos estudis internacionals, convocada per l'Institut de Cooperació Intel·lectual, a la qual ha assistit els professors de ciències polítiques de quinze països i cinc institucions internacionals que han examinat el problema de la seguretat col·lectiva.

El discurs de Mussolini

El senyor Mussolini ha llegit després a la Cambra un important discurs sobre la situació d'Itàlia en els dominis econòmic i financer.

CODOS I ROSSI VOLEN BATRE EL RECORD EN LINIA RECTA

Le Bourget, 26. — Els aviadors Codos i Rossi tenen el propòsit d'emprendre el vol a tregua d'alba a bord del monopla "Joseph Le Brix" per tal d'igualar el rècord mundial de distància en línia recta sense escala.

CAP A LA SOLUCIÓ DE LES DIFERENCIES ENTRE LITUANIA I POLONIA

Varsòvia, 26. — Aquest matí ha començat la Conferència de fronteres lituano-poloneses que tractarà sobre els diversos incidents de frontera que han ocorregut en aquests darrers temps.

ASSEMBLEA DE L'ASSOCIACIÓ FRANCESA DEL SARRE

París, 26. — L'Associació francesa del Sarre celebra ahir a la Sorbona una assemblea general en la qual feren ús de la paraula el tinent coronel De la Roque, el senyor Friberg, Edgar Hecker i un sarrenès que fou relator de les aspiracions del Sarre i de la política de concòrdies que venen practicant els nacionalsocialistes.

ARRIBADA DELS SAVIS FRANCESOS QUE ANAREN A MOSCÚ

París, 26. — La Delegació oficial de savis francesos que ha pres part en les cerimònies d'acolliment intel·lectual francosoviètic, ha arribat a aquesta capital, procedent de Moscou.

CARDENAS EMBARCA CAP A EUROPA

Nova York, 26. — El senyor Joan Francesc Cardenas, nou ambaixador d'Espanya a París, ha embarcat amb la seva esposa a bord del vaixell "Rosa".

ELS CREDITOS ANGELOSOS A XILE

Santiago de Xile, 26. — El ministre de Finances, senyor Ross, ha manifestat que el total dels crèdits anglesos bloquejats a Xile pugen uns vuit milions de pesos, calculant a raó de 125 pesos per llit esterlina.

Bulgària i Iugoslàvia conclouen un tractat de comerç

(Ve de la primera pàgina)

queixa de l'exèrcit, i com que el dit mariscal és ministre de la Guerra, com que ha realitzat la gestió sense que hagués el president del Consell, aquest exigeix la dimissió d'aquell.

Segons un periòdic, els elements de la Guàrdia de Ferro romanessa continuen desenvolupant una acció vigorosa als cercles militars.

Com que el govern sembla que és impotent per a lluitar contra aquesta agitació, això es creu que pot haver contribuït a fer-li perdre la confiança del rei.

Goering cap a Berlín

Budapest, 26. — Aquesta tarda el senyor Goering ha marxat cap a Berlín en el seu avió particular.

Continuen els disturbis obrers a Ohio

Toledo (Ohio, E.E.U.U.), 26. — Durant dues hores els vaguistes de la gran fàbrica d'aparells elèctrics van estar apedregant la guàrdia nacional llançant-li pedres i ampolles.

La guàrdia va fer ús de les bombes lacrimògenes i fins i tot no va poder aconseguir que disminís la violència per part dels atacants.

En els incidents d'ahir s'han registrat 130 ferits, i cal remarcar la mort d'un obrer esguillot que va ésser llinxat pels vaguistes.

Fins ara les gestions de Mr. Charles Taft, fill de l'ex-president dels Estats Units per a trobar una solució al sacanat conflicte no han donat cap resultat.

EL PROGRAMA DELS GARIBALDINS ES L'AMISTAT FRANCO-ITALIANA

París, 26. — Els antics garibaldins de l'Argona, voluntaris italians durant la guerra, han arribat per tal d'inaugurar el monument als seus morts al cementiri del Père Lachaise.

SEGUEIXEN ELS DISTURBIS OBRERS ALS E.E. UU.

Toledo (Ohio), 26. — Sis mil obrers reproduïren ahir a la tarda els desordres del matí davant una manufactura de material elèctric.

LA POLICIA ES VA VEURE OBLIGADA A DEFENSAR-SE I DISPARAR LES ARMES. Resultaren ferits quatre obrers. Un altre obrer resultà ferit d'un cop de mà.

Després d'unes hores de tranquil·litat, s'han registrat nous desordres en aquesta població.

Mil cinc-cents vaguistes d'una Companyia d'aparells elèctrics han apedregat els edificis de la Companyia i els soldats que estaven embarcats de la vigilància de les fàbriques.

Els soldats no han contestat a l'agressió per evitar nous vessaments de sang.

Han estat detinguts 53 vaguistes.

AUGMENT DE LA POLICIA AUSTRIACA

Vienna, 26. — El ministre de la Seguretat ha anunciat que els efectius de la policia vienesa seran molt aviat augmentats de 6.000 a 8.400 homes, i els de la gendarmeria de tot Àustria, que representen 5.000 homes, seran duplicats.

Ha afegit que tant la policia com la gendarmeria seran dotades d'automòbils ràpids, de pistoles ametralladores i d'aparells de T. S. F.

Una nota del Paraguai

Ginebra, 26. — El representant del Paraguai a la Societat de Nacions ha informat novament al Consell de l'organisme ginebrí que a conseqüència de l'actitud adoptada per Bolívia, i seguint l'exemple d'aquesta, el Paraguai es veu obligat a no observar envers el seu adversari les regles del dret de gentes que es troben en vigor en els països civilitzats.

DE BARCELONA

UN SOPAR AL CIRC HAGENBECK

Ahí al vespre el director del Circ Hagenbeck convidà a sopar la premsa barcelonina i els responsables de diaris madrilenys i estrangers, per tal de celebrar l'èxit que el seu circ ha tingut a Barcelona.

La llarga taula fou disposada a la tenda que serveix de bar, guarnida amb plantes i amb les banderes dels països visitats pel circ. Van seure a la presidència el senyor Lorenz Hagenbeck, el president de l'Associació de Periodistes, senyor Costa i Dén, el senyor Herbert Hagenbeck, fill del director, el cap de premsa senyor Waldemar Troels, el representant de l'empresa senyor Diersen, el domador de tigris senyor Mathis, i algunes belles senyores i senyoretes.

El sopar, que fou excel·lent i a l'alemanya, transcourgué enmig de la més gran animació, i després d'ofertir-lo el senyor Hagenbeck i d'agrair-lo els periodistes, el senyor Mathis presentà a taula els tigris més joves de la seva col·lecció, dos tigris d'uns sis mesos, d'una bellesa i una gràcia extraordinàries, als quals els assistents observaren atabats de nata i maduixes.

amb les restes dels plats de nata i maduixes — que els joves tigris agraïren. Un d'ells vessà unes quantes copes i armà una mica de rebombori, ben comprensible en una criatura a la qual fan sortir de mits i a la qual els fotògrafs s'entesten a fer un retrat al magnèsio enmig d'una colla de desconeixuts.

Acabat el sopar, els invitats assistiren des de les butges de pista al nou programa del circ. Entre els números que més cridaren l'atenció cal citar el dels lleons i el dels tigris, extraordinaris.

AGRESSIO

Ahí, a l'oficina de Telègrafs de Sabadell el repartidor de telègrams Just Seivar Diaz engogà un tret de revòlver contra el cap de l'esmentada oficina, Pau Sánchez Velazquez, i el ferí lleugerament al cap. El mòbil de l'agressió fou perquè el senyor Sánchez havia amonestat el repartidor per qüestions del servei. El propòsit de l'agressor, ara, segons sembla, seguir disparant contra el sudit senyor Sánchez, però l'arma li fallà i no pogué disparar més que el primer tret. Ràpidament fou desarmat pel personal de l'oficina i lliurat a les autoritats.

EXPLOSIÓ D'UN ARTEFACTE

Ahí, a les onze de la nit, fou explotat un artefacte que havia estat col·locat en un moler de Can Baró, sense que hagi ocasionat víctimes ni desperfectes d'importància.

DE MADRID

L'afer Stavisky

Madrid, 26. — A mitja nit han estat a la Direcció general de Seguretat confinant amb el cap superior de Policia els inspectors enviats pel Govern francès per a practicar determinades gestions relacionades amb l'afer Stavisky. Interrogats pels periodistes, s'han mostrat amb gran reserva; sabem que han aconseguit concretar la intervenció que en l'afer Stavisky tingué el senyor Delgado. Aquest senyor sembla que ha efectuat alguna pignoració de joies a Londres. Sens dubte per a pagar els seus serveis Stavisky envià a aquest senyor uns bons de l'Ajuntament del Banc d'Espanya, però el senyor Delgado els ha rebutjat, i totes aquestes actuacions sembla que no es dedueix culpabilitat al senyor Delgado, tota vegada que obrí sense conèixer que Stavisky actuava fora de la llei.

EL

SULFOPILOL

kemel científic
contra la calvície

GAIRREB tots els calbs són per la seborrea, aquesta hipersecció del cap, que es manifesta amb l'aparició de la caspa. La seborrea és el començament de la calvície. Combatre aquella és evitar aquesta.

No es coneix altre específic contra la seborrea que el sofre. I no es coneix més que un medicament que permet utilitzar aquestes propietats del sofre: el SULFOPILOL, ara de nou ofert al públic.

El SULFOPILOL no és, doncs, un producte empric, casolà, o de perfumeria, preparat sense responsabilitat científica. Pel contrari, està fet per facultatius catalans i basat en fórmules del gran dermatòleg Dr. Sabouraud. És l'únic remei que li aconsellera el seu metge, si el consulta. Amb el SULFOPILOL evitarà la caiguda del cabell en qualsevol moment en que es trobi el seu procés de calvície. Amb el SULFOPILOL tindrà, demés, sempre i perfectament el cabell net i sec, evitant que la caspa li malmeti la cabellera i li faci lleig i brut damunt el coll de la seva roba exterior.

En contra d'especifics, al preu de 7'50 pta.

CICLISME

Avui a Sant Boi la XXII Festa del Pedal

Quan aquestes ratlles vegin la llum s'haurà iniciat al Saló de Sant Joan la XXII Festa del Pedal, que culminarà al matí a Sant Boi de Llobregat, on es prepara als ciclistes d'arreu de la província una arribada en harmonia amb el gest altament simpàtic d'alguns manteniments amb entusiasme d'indole filantròpica una festa simbòlica joiosa plena de sinceritat esportiva, veritable espill de l'espirit d'amistat que regna en aquest sector, ja que avui el ciclista pot ésser considerat com a element indispensable al ciutadà, no com a un luxe o una mala temps, concepció únicament explicable en les imaginacions pobres o senyoresques.

La Festa del Pedal, agrupant milers de practicants del ciclisme, té la virtut de fer oblidar tota mena de tendències de tot ordre i fer que coincideixin en un mateix primer pla de posada grans i petits en plena carretera camí de complir un deure sagrat: el de la caritat, i per això una vegada més hom aplaudeix el desenvolupament dels que vénen organitzant any rere any des de 1913, en què un estol de ciclistes del ja desaparegut Touring Club Ciclista de la Par la van iniciar.

La Festa del Pedal s'ha vingut celebrant en els següents llocs, i obtenint-se per assistència de la localitat visitada el donatiu que també s'expressa: Sant Cugat del Vallès, 124.90; Sant Boi de Llobregat, 249.75; Argenteo, 349; Granollers, 699; Sabadell, 1.340; Mataró, 850; Sabadell, 1.840; Gavà, 1.431; Gavà, 1.659; Badalona, 2.143; Prat de Llobregat, 2.134; Terrassa, 2.500; Mollet, 2.602; Caldes de Montbui, 2.705; Sabadell, 3.000; Martorell, 3.400; Molins de Rei, 3.500; Granollers, 4.300; Mataró, 4.400; Martorell, 4.700; Sant Cugat del Vallès, 4.750.

Hi ha motiu per creure que avui es batre el rècord a Sant Boi.

En el concurs de caritat que se celebrarà a Sant Boi avui a les onze s'adjudicarà les següents bicicletes:

1. Corrons, donatiu del Municipi de Sant Boi; 2. Baiget, donatiu del Municipi de Sant Boi; 3. Lázaro, donatiu de l'Automòbil Club de Catalunya; 4. B. S. A., donatiu de la mateixa casa; 5. Inca, donatiu del Comitè organitzador; 6. Ullés, adquirida per subscripció Popular; 7. Sestil, id. id.; 8. Montpé, id. id.; 9. V. E., id. id.; 10. Catalunya, id. id.; 11. Santromà, id. id.; 12. Gener, id. id.; 13. Casa Central B. S. A., id. id.

El Municipi de Cornellà ha permès que la caravana de ciclistes pugui travessar la vila, la qual travessa acalada d'ésser objecte d'una reparació. Solament els autos hauran de fer una petita desviació a l'entrada, que ja indicaran els funcionaris de l'autoritat.

Esports de Neu

FESTA DE COMIAT A LA NEU

Amb la Sala Mozart plena de gom a gom, es va celebrar el dijous passat, dia 24, a la nit, la festa que havia organitzat l'Esbart d'Esports de Neu de l'Ateneu Enciclopèdic Popular, com a comiat als esports de neu d'enguany.

La primera part del programa comprendrà la projecció de la pel·lícula "Romanza sentimental" i unes interessants cançons de muntanya, perfectament executades per l'Esbart de Cantaires de l'A. E. P., sota la direcció d'En Manel Nicolau. Va seguir després la interpretació, ben entesa, d'unes danses, a càrrec de les senyoretes Elsi i Helena Longoni. A continuació la concertista senyoreta Agustina Torres va executar admirablement uns peces al piano, i la cantant senyoreta Enriqueta Noguera va cantar amb veu precisa i ben timbrada belles cançons de concert. Com a fi de festa, hom va projectar la sempre interessant pel·lícula esportiva "Borrachera de nieve".

Atletisme

AVUI A L'ESTADI

CAMPIONATS DE BARCELONA D'ATLETISME

Avui, martí i tard, se celebraran a l'Estadi de Montjuïc els Campionats de Barcelona d'Atletisme, als quals s'ha inscrit un nombre considerable d'atletes i clubs.

Tenint en compte la gran quantitat de participants, la Federació, amb molt d'èxit, ha establert les següents marques mínimes:

Frontó Principal Palace

Avui, diumenge, Tarda, 4 i 5

CELAYA II - MENDIZABAL

ISIDORO II - GOITIA

ANDRINUA - MAROLLIH

IBARLUCEA - GOMEZ

FRONTÓ NOVELTATS

Avui, diumenge, Tarda, 4 i 5

QUINTANA IV - QUINTANA II

QUINTANA IV - QUINTANA II

QUINTANA IV - QUINTANA II

QUINTANA IV - QUINTANA II

QUINTANA IV - QUINTANA II

QUINTANA IV - QUINTANA II

QUINTANA IV - QUINTANA II

QUINTANA IV - QUINTANA II

REPARTIMENT DE PREMIS

Aquesta tarda a l'Agrupació Ciclista Santboiana hi haurà el repartiment de premis adjudicats en la darrera cursa celebrada per l'esmentat club. A aquest acte hom li vol donar la solennitat merescuda en harmonia amb l'èxit que obtingué la cursa.

LA VOLTA A ITALIA

Una altra etapa guanyada per Learco Guerra

La sisena etapa de la Volta a Italia, Roma-Nàpols, 228 quilòmetres, fou disputada amb un temps magnífic, igual com els precedents. El recorregut no ofereix pas grans dificultats. La major aturada a escalar pels ciclistes es la de Bivio, a 371 metres sobre el nivell de la mar. Donada la sortida a tres quarts de nou del matí, foren 87 els homes que acudiren a arrencar-se a l'etapa, entre els Binda i Bertoni, els quals, havent experimentat caigudes d'importància en l'etapa anterior, hom temia que no poguessin fer-ho. El tren emprat dels primers moments fou molt viu. L'esmentada costa de Bivio no va pas donar lloc a què el compacte escamot que constituïen els corredors s'esgransés. A la davançada hi hagué alguns intents de lluita sense resultat positiu. Fou no obstant lloable l'interès d'alguns isolats per tal de trencar la monotonia de la cursa. Quelcom més tard de les onze els ciclistes arribaren a Fromosine, control d'aprovisionament. Continuant la cursa hom arribà a Cassino; a dos quarts de tres són ja Capua, a 30 quilòmetres de Nàpols. Els darrers quilòmetres foren recorreguts enmig d'una doble muralla de curiosos, els quals aclamaren els ciclistes. L'arribada es disputà a l'"sprint" al velòdrom de l'Arenacci. Guerra, que havia distribuït admirablement els seus coquepiers abans de fer l'entrada a Nàpols, fou el guanyador de l'etapa, conservant així el "jersei rosa" de líder de la cursa. Heus acà ara la classificació de l'etapa Roma-Nàpols pel que fa referència als primers llocs:

1. Guerra, 228 quilòmetres en 6 h. 48 minuts i 1 s.; a un promedi de 33.515 km. per hora; 2. Olmo; 3. Meini; 4. Altemburg; 5. Macchi; 6. Masarati (primer dels individuals); 7. Bovet; i un gran nombre de competidors ex-aequo, entre els quals arribà Trueba.

Avui, diumenge, es correrà la setena etapa, Nàpols-Bari, 333.70 km. És una etapa difícil, en el curs de la qual els concurrents hauran d'escalar diversos colls. Dilluns els corredors descansaran a Bari. El total dels quilòmetres coberts és actualment de 1.202, i els que manca a cobrir 2.495.

Pes, 9 metres; barra, 10; disc, 25; javalina, 35; martell, 20; salt d'alçada, 1.40 metres; salt de llargària, 5.50 metres; salts amb perxa, 2.50 metres; i triple salt, 10.50 metres.

Els atletes hauran de començar fent un llançament o un salt, sense que es compti, o sigui com entrenament, i immediatament de fet, es començarà el concurs. Automàticament quedarà eliminat l'atleta que no passi la marca mínima.

En les proves simultànies, l'atleta que participi en dues haurà d'optar per una d'elles, puix que la manca de temps no permet que se li reservi el lloc.

Aquests Campionats són esperats pels aficionats degut als seus aforaments, i pel desig de veure destacar els xicots que s'han "descobert" durant les anteriors proves primaverals.

Al matí se celebraran simultàniament els Campionats femenins, els quals és de creure que serviran també per a conèixer nous valors, puix que els concuistes estan en minoria.

La manca d'entrenament és la causa per la qual hom no pot dir res més d'aquesta organització.

Boixa

AVUI A L'ESTADI

CAMPIONATS DE BARCELONA D'ATLETISME

Avui, martí i tard, se celebraran a l'Estadi de Montjuïc els Campionats de Barcelona d'Atletisme, als quals s'ha inscrit un nombre considerable d'atletes i clubs.

Tenint en compte la gran quantitat de participants, la Federació, amb molt d'èxit, ha establert les següents marques mínimes:

CELAYA II - MENDIZABAL

ISIDORO II - GOITIA

ANDRINUA - MAROLLIH

IBARLUCEA - GOMEZ

FRONTÓ NOVELTATS

Avui, diumenge, Tarda, 4 i 5

QUINTANA IV - QUINTANA II

QUINTANA IV - QUINTANA II

QUINTANA IV - QUINTANA II

QUINTANA IV - QUINTANA II

QUINTANA IV - QUINTANA II

QUINTANA IV - QUINTANA II

QUINTANA IV - QUINTANA II

El campionat del món de futbol

Dins la història del futbol l'any 1924 haurà marcat ja data de la primera competició oficial per al títol de campió del món. Itàlia, on aquest esport és popularíssim i on es disposa d'un bon nombre de camps de joc per la seva cabuda són dignes de grans esdeveniments, ha organitzat aquesta primera lluita per al campionat.

Amb anterioritat a aquesta data, les competicions continentals, les olimpíades o els torneigs entre nacions havien estat precedents importants del magne esdeveniment d'enguany.

Aquest campionat del món ja fa dies que dura. Els eliminatòries de grup que han filtrat els representants de nacions dignes de mesurar-se en els vuitens de final van començar mesos enrere. Avui els setze millors classificats, entre els Espanya, han de mesurar les seves forces per a decidir els que han de prendre part en els compromisos finals dels quarts de final.

Ja amb anterioritat a avui hem fet notar la injustícia que representa el que a Espanya se l'hagi tractat com a país poc important, fent-la jugar contra un dels equips que es consideren més potents: el Brasil. També, abans que es designessin els "caps de sèrie", vam exposar el nostre criteri favorable als designats després, amb l'excepció d'Espanya, perquè ens consideràvem amb prou mèrits per a ésser tractats amb més consideració.

Per a moltes de les nacions participants, tot i reconèixer que és difícil predir un resultat entre dos equips de selecció, ha d'ésser segur el guanyar els adversaris que els han correspost en els vuitens de final. Txeoslovàquia, Holanda, Argentina, Àustria, Hongria i Itàlia han de triomfar dels seus adversaris respectius Romania, Suïça, Suècia, França, Egipte i E. E. U. U.

Com a resultat més interessant cal assenyalar el del partit Alemanya - Bèlgica, encara que sembla que els alemanys tenen més probabilitats i, sobre tot, el resultat del partit que ha de jugar Espanya amb el Brasil.

La valua dels representants argentins, brasilers i dels E. E. U. U. és la veritable incògnita del campionat. Argentina, que diu que no vol que a Europa se li quedin els jugadors que envia, ha tramès un conjunt "amateur". Els E. E. U. U. — tot i haver vençut la dos dies Mèxic per 4 a 2 — no semblen haver entrat encara en el punt dolç del joc del futbol. La valua més certa dels representants del Nou Món és la dels brasilers, que han seleccionat el bo i millor dels seus notabilíssims equips, que tan bon paper han fet sempre a Amèrica.

A remarcar, encara, l'absència d'Anglaterra, que en això del futbol és la mare de la criatura i la presència de la qual hauria donat un interès excepcional al torneig.

Espanya, per a fixar definitivament el seu equip, ha jugat tres partits contra el primer team del "Sunderland", i ha aconseguit dos empats i una derrota, precisament en el darrer partit. No-

altres no som dels que creuen que aquests resultats tan magres davant dels anglesos perjudiquin el paper peninsular davant del Brasil. Ans al contrari, dels tres partits d'entrenament amb el Sunderland n'haurem tret profitoses ensenyances que moltes vegades haviem d'adquirir a costa d'un resultat oficial decisiu.

Som dels que tenim fe en la selecció espanyola. Creiem que encara que resti solament Zamora dels equips que en els temps heroics del nostre futbol van anar a Anvers i a tot arreu, deixant en bon lloc el prestigi futbolístic ibèric, els seleccionats poden fer un bon paper i, de moment, creiem suficient l'equip triat per a avui per a batre els brasilers.

J. F.

El Campionat del Món

L'ordre del torneig. — Avui comença el Campionat del món, el qual ha de desenrotllar-se d'acord amb el següent programa:

Vuitens de final, avui:

Roma: Itàlia contra Estats Units. Trieste: Txeoslovàquia - Romania. Nàpols: Hongria-Egipte. Bolonya: Argentina-Suècia. Gènova: Brasil-Espanya. Milà: Holanda-Suïça. Torí: Àustria-França. Florència: Alemanya-Bèlgica.

Quarts de final, el dia 31. — Milà: vencedor d'Alemanya-Bèlgica contra vencedor Argentina-Suècia. Torí: Vencedor d'Àustria-França contra vencedor de Txeoslovàquia-Romania. Bolonya: Vencedor d'Àustria-França contra vencedor d'Hongria-Egipte. Nàpols: Vencedor del Brasil-Espanya contra vencedor d'Itàlia-Estats Units-Mèxic.

Semifinals el dia 3 de juny. — Milà: Vencedor d'Àustria-França-Hongria-Egipte contra vencedor del Brasil-Espanya - Itàlia - Estats Units-Mèxic. Roma: Vencedor d'Alemanya-Bèlgica-Arentina-Suècia contra vencedor de Txeoslovàquia-Romania-Holanda-Suïça.

Final el dia 10 de juny. — Roma. A l'estadi del Partit Nacional Feixista. Equip vencedor d'Alemanya-Bèlgica-Arentina-Suècia-Holanda-Suïça-Txeoslovàquia-Romania contra l'equip vencedor d'Àustria-França-Hongria-Egipte-Brasil-Espanya-Itàlia-Estats Units-Mèxic.

Els dos equips que perdin en les semifinals s'enfrontaran a Nàpols el dia 7 de juliol per tal de determinar el tercer i quart lloc del Campionat mundial.

Els equips espanyol i brasiler, preparats. — L'equip espanyol el dia d'ahir va dedicar-lo a reposar; val a dir que durant l'estada a Gènova

no han practicat cap entrenament, la qual cosa potser els serà beneficiosa, car ja venien massa fatigats de l'intens entrenament efectuat aquí.

Per part de l'equip brasiler cal dir que estan molt animats i que se'ls observa en tota una gran dosi de disciplina. Consultats els jugadors brasilers sobre el probable vencedor, han dit que contien guanyar, puix que han batut els uruguaies i de llavors ençà han millorat, encara.

Els jugadors espanyols també es mostren molt animats, i el que més ho està és Zamora, el qual ja compta amb la victòria.

La premsa italiana, en parlar del partit Espanya-Brasil, es mostra molt reservada a donar un vencedor, car creu que tots dos compten amb facultats per a adjudicar-se la victòria.

Els altres equips. — Ahir tots els altres equips donaren per acabats llurs entrenaments.

Els italians aixecaren el campament i empenyeren el viatge a Roma.

La premsa italiana, en comentar els partits a celebrar, com a nota curiosa, fa constar que l'únic equip que ha pres part en tots els campionats és Holanda.

ELS LECTORS DE "LA PUBLICITAT" TROBARAN EN EL NUMERO DEL DIMARTS VIENT UNA AMPLIA INFORMACIÓ DEL NOSTRE ENVIAT ESPECIAL A GENOVA PER AL MATX ESPANYA-BRASIL, VALID PER A LA COPA DEL MÓN DE FUTBOL

Torneig de Promoció

PARTITS PER A AVUI

Terrassa-Sants. Badalona-Martorell. Granollers-Palafrugell.

Partits amistosos

Barcelona-Unió Club, de Tenebríe. Espanyol (reserva)-Anoia. Sabadell-Girona. Santboià-Sant Andreu.

AL CAMP DEL CENTRE D'ESPORTS DE GRACIA

Per al diumenge vinent, dia 27, a les disset hores, hi ha assenyalat el partit de futbol, últim del torneig Copa "La Rambla", que celebraran els equips del Centre d'Esports de Gràcia i el C. E. Montserrat. Aquest encontre promet ésser molt interessant, donada la puntuació igualada d'ambdós clubs i la circumstància que el guanyador no quedarà cuista.

Abans d'aquest encontre se'n celebrà un altre entre l'Infantil Petits Rodés, del Centre d'Esports de Gràcia

la pota d'un gat que juga amb la seva presa. (Mrs. Moody porta el seu puny més avall, cap al colze esquerre, a l'altura de la cintura).

En l'execució del revés, la falta més observada per aquells qui segueixen de prop l'actuació de les nostres raquetes en formació, és que l'home es deixa massa sovint desbordar per la pilota: la seva raqueta entra en contacte massa tard amb ella, i així obliga a "tallarla" exageradament.

Sovint, també, el jugador pica la bola massa lluny del cos, i no es troba prou guanyant el braç per tal de preparar el cop.

Tal com pel "drive" és indispensable de col·lar-se a bona distància de la pilota i que l'impacte es produeixi sobre un pla correcte, és a dir, lleugerament endavant del cos, al revés, en canvi, ha d'acabar-se cap a la dreta, i amb el puny aproximadament al nivell del flanc.

Quant al servei, sense estendre's massa en la seva mecànica, podem dir que, en general, manca de seguretat, degut a la insuficiència de "lift" imprimit a la bola i potser també degut a l'altura exagerada (a voltes irrisòria) a què el jugador la llança abans de batre-la. (Hi ha serveis veritablement còmics).

Si hom vol obtenir un bon rendiment en el servei, cal aixecar la pilota fins a l'altura de la raqueta — trobant-se en aquest punt el braç estès en sentit vertical — preferentment una mica cap a la dreta i endavant, i pirar-la just en el moment en què cessa de pujar.

A remarcar, encara, que en la sortida els jugadors (la major part d'ells) comencen a efectuar el servei la mateixa presa de raqueta amb el qual efectuen el "drive" quan més aviat haurien d'acostar-se a la presa amb què fan el revés.

EL CONSELL DE LA SETMANA

Contra un jugador que té un bon "smash" res de millor que jugar-li tota "paradoxa", molts "lobs". L'"smash" és un cop que es desfatina progressivament.

Activitats en els nostres cercles: Malgrat la calor, hom nota gran entusiasme en els cercles de Barcelona.

Els nostres primers clubs es veuen molt concorreguts i dins les pistes hom pot veure els nostres asots que es lluiten a un entrenament constant.

I encara (la nota més encoratjadora) en els clubs modestos es nota un gran progrés.

Especialment hem de remarcar l'entusiasme que mostra el Salut Esport Club, on les coses s'entenen magníficament des d'una temperatura, gràcies a la nova direcció de l'entitat i la col·laboració eficient dels joves.

Aviat es parlarà com es mereix.

Carles BINDER

RUGBY

Avui al camp de Les Corts

El I França-Catalunya

CATALUNYA POTÈNCIA ESPORTIVA DE PRIMER ORDRE. UNA PERSONALITAT ESPORTIVA OPINA

LA NOSTRA PROTESTA

Les característiques racials d'un poble es palesen constantment en el conjunt de les seves normals activitats i en cada una d'elles: així les nacionalitats existents acusen i destaquen llur personalitat descabellant les activitats que més s'ajuden al seu temperament i al seu nervi.

El que deixem transcric, que més que l'encapçalament al comentari a un esdeveniment esportiu sembla un intent filosòfic, no és pas una novetat: sentí noves orientacions, sinó que simplement és la constatació d'un fet que ens afecta molt directament. Perquè la personalitat de Catalunya, que tan sols els enemics o els que ens desconexen poden negar, és un fet real, l'única falla del qual consisteix en la seva escassa divulgació i en conseqüència en la manca de l'ambient necessari per al seu reconeixement i prestigi definitiu.

D'aquí que el nostre deure patriòtic, que engloba tan diverses obligacions, consisteixi en propagar i propagar totes les iniciatives que tendeixin d'una manera concreta a situar-nos internacionalment com a poble que sent les ansies de convivir amb els altres països en l'harmonia pròpia dels homes civilitzats.

Catalunya comença a recollir els fruits de la seva tenacitat. Primerament ha recobrat uns llibertats d'ordre polític, minses, certament, però que hom reconeix com els fonaments de la pàtria que s'albira; aquestes llibertats que són el reconeixement tàcit de la personalitat del nostre poble per part d'aquells que sempre l'han negada. Darrerament, els esforços d'uns homes desconeguts per la immensa majoria dels ciutadans i aduïts esportius, d'uns homes que sempre s'han preocupat del manteniment del nostre esport a Catalunya, han aconseguit que la F. I. R. A., és a dir, la màxima autoritat internacional de rugby reconegues aquesta personalitat en l'aspecte esportiu.

Shan let càrrec els ciutadans i esportius de Catalunya, de l'enorme importància que té això per a l'esdevenidor de la nostra pàtria? Shan adonat del pas que hem donat envers la consecució dels nostres ideals?

No exagerem gens ni mica en afirmar categòricament que aquest fet té per a nosaltres una importància realment excepcional. És innegable que en els nostres dies l'esport atrau formidables masses que difícilment cap més activitat pot assolir. L'esport és, doncs, un dels vehicles més avantatjats per a la divulgació de la potencialitat física i moral dels pobles. Catalunya farà molt bé en continuar a l'esport aquesta funció patriòtica tan necessària que és la difusió arreu del món del nostre nom i de la nostra vitalitat; ell farà que pobles que tan sols saben de nosaltres l'esperit rebel que ens anima, coneguin també les altres facetes de la nostra personalitat constructiva.

Conjuntment ara a l'encontre internacional que tindrà lloc avui al camp de Les Corts, l'esperar França-Catalunya. En anteriors edicions hem comentat l'aspecte esportiu del matx; tan sols ens resta afegir que no som tan sols de Catalunya els que creiem que la innegable superioritat del quinze francès servirà sol per a posar de relleu l'escassa valua internacional del nostre rugby.

El nostre optimisme no ens impideix a assegurar que la victòria no pot escapar-nos; francament no creiem semblant cosa. Però del que sí no dubtem és que la incontestable superioritat dels nostres adversaris d'aquesta tarda no restarà categoricament d'apropiada car, al nostre entendre, els nostres francesos hauran d'emprar tota la gamma dels seus recursos per a imposar-se a l'entusiasme i fons dels seleccionats catalans.

Finalment, hem de remarcar una vegada més a les Joves Joves d'Esport Estats Catalans, la il·luminada iniciativa d'organitzar aquest magnífic esdeveniment rugbístic. A no ésser l'empresa d'aquests joves entusiastes hauria estat bon xic difícil presentar al terreny de Les Corts les evolucions dels nostres de la pilota ovalada, puix que, com ja observarem en una altra ocasió, la Federació Catalana no gaudia actualment d'una situació econòmica prou desfogada que permeti portar a can una organització d'aquesta envergadura.

Hem trobat, doncs, més organitzadors i divents, plens d'entusiasme i de desinterès, ens resta esperar ara la col·laboració de les masses esportives catalanes el deure de les quals es fer honor al bon nom de la terra i premiar l'esforç dels organitzadors acudint col·lectivament al camp de Les Corts a donar el nostre de gran esdeveniment a la diada rugbística d'ahir.

Una destacada personalitat esportiva gran amant del rugby, el nom de la qual ha prestat de no revelar, ens ha fet manifestacions que creiem poden interessar els qui es preocupen per les coses del nostre esport.

L'actual situació del rugby català — ha començat dient el dit senyor — ens obliga a pensar seriósament en el camí a seguir en el futur. En el moment present no crec que el nostre d'aficionats, desorientats i desil·lusionats, amb què compta avui el rugby a casa nostra permeti fer front als compromisos de caràcter internacional que hem contractat i que continuem encara. Si els elements oficials de la nostra terra no es preocupen

de subvencionar o, almenys, de menys feixugues les càrregues que les dites organitzacions comporten o en el seu defecte, els clubs esportius de reconeguda potencialitat econòmica donen les màximes facilitats per a la promoció del rugby a Catalunya, no crec que puguem copsar tots els beneficis que el reconeixement oficial de Catalunya ens hauria de reportar.

Quin paper creieu que pot fer Catalunya davant el quinze nacional francès?

—El resultat que la Santboiana obtingué davant l'Stade Toulousain no ha fet altra cosa que ratificar l'opinió que tinc de la classe de rugby català. He cregut sempre i segueixo creient en la manifesta superioritat del rugby francès, que per alguna cosa és el millor del Continent, però amb tot això espero que l'actuació dels nostres seleccionats, per poc que actuïn com d'ells es pot esperar posara de manifest que les lligons rebudes dels propis rugbistes francesos en les vitues que ens van fer anys enrera ja estan aprofitades.

—Mereix la vostra aprovació a selecció feta pel Comitè corresponent? —En plan de debò, puix que és la millor que es pot fer en els moments actuals, si bé és de lamentar la baixa d'Azuilar a causa de la mort de la seva mare, que representa una minva en la potencialitat de la nostra selecció.

LA MODALITÀ RADICALE
